

JÄRLANYTT

KLUBBTIDNING FÖR JÄRLAORIENTERARNA

Nummer 4

1980

Ärgång 11

God Jul och Gott Nytt år

Redaktörn har ordet

Så har då hösten gått över från brun avlövad slaskighet till att bli en vit pulvriserad massa som inramar landskapet i skönhet, som gör allt så gnistrande grant och som inbjuder till andra aktiviteter än att bara ta sig fram till fots. Vi kan lämna de blöta kärren, de hala mossorna på bergen, de leriga, snåriga och igenvuxna inägorna. För att i stället glida fram på skidor genom det tysta, snötyngda landskapet och bara njuta eller kränga på oss en kartfodralställning och fortsätta orienterandet även under vintern. En sån där dag då allt är rent, kallt och torrt. Skidorna glider lätt, vallan är perfekt, spåret är väl uppkört och solen lyser så där grant snett framifrån. Ja, den dan är man väl inte beredd att sälja skidorna billigt, men det förekommer ju andra dagar då man hellre skänker bort laggen än åker en meter till.

Om vi ser tillbaka på den säsong vi nu har avverkat så har den varit fin för Järila med en hel del framgångar att glädjas åt. Framförallt har kavlarna gått bra, där t ex vår 28:e plats på Tiomila och 7:e plats på Hälsingekaveln är en sporre för framtiden. Och att vi nu har fått så många ungdomar till klubben. Det känns verkligen bra. Och de som har den största förtjänsten av detta är ju Lasse, Olof, Harald och Gunnar som jobbat hårt med ungdomsarbetet och har den rätta entusiasmen och kunnigheten att få våra nytillskott intresserade. Och att vi samtidigt har fått med så många föräldrar. Skall man över huvud taget idag kunna behålla de yngre är det väldigt viktigt att föräldrarna samtidigt är med och stöttar dem, uppmuntrar, skjutsar till och från tävlingar osv. Och även föräldrarna kan ju vara med och springa. Det finns banor för alla!

Men varför håller vi då på och arbetar i en klubb? Ja, det är ju för att det är så kul att springa just orientering. Och vi vill att det skall fortgå, att fler skall få känna på den glädjen och den gemenskap som jag tror är lite speciell just inom orienteringen. Och en bidragande orsak till detta är väl att vi kan hänga med och springa upp genom åren. Det är bara att byta klass ju äldre man blir.

En form av denna gemenskap upplevde vi i lördags i Skogskarlar Klubb. Det var 50-årsjubileum och detta jubileumsblot hölls ju på våra träningsmarker och då kan jag väl berätta lite om detta. Blotet ägde rum på platsen där SKK en gång bildades. För dagen var vistelse under sotad ås bannlyst. Ett avkall dock. Det hela började med samling i kapellet på Erstavik där slottsherren själv, Magnus af Petersens, höll en genomgång om Erstavik. Han började sådär en 10 000 år tillbaka genom istiderna, talade om hur markerna bildades, om rullstensåsar och fram till den nuvarande moderna skogs- och åkerbruksskötseln. Sedan följde en vandring upp till Knipträsk och där samlades ca 140 man på berget vid norra sidan av sjön vid stora stockeldar, där det bjöds på mjöd och grillade bitar från galt och på isen runt hela sjön stod brinnande marschaller. Och med oss fanns fyra av de 18 som var med för 50 år sedan. Den äldste var nu 87 år. Det är krut i gamla orienterare. Där stod vi nu alla i den kalla, stjärnklara vinterkvällen och kände oss lite historiska. Och: "Minns du ..." eller "Kommer du ihåg ..." Detta är inte en gammal mans nostalgilgi, men för att tala med Tegnér: "Till flydda tider återgår min tanke än så gärna". Det var, tyckte jag, så otroligt grant och där kände vi nog alla mycket av värme och denna speciella gemenskap.

Så till sist tackar jag som redaktör alla glada och villiga skrivare och tecknare för era bidrag under det gångna året och vill tillönska hela läsekretsen ett glatt och lyckobringande 1981!

Från San Francisco till Järsla

Tack vare Er järslaiter sporrades jag att ännu en gång springa ett maratonlopp, men den här gången på ett helt annat ställe med helt andra förutsättningar.

I början av september stack jag över till USA på ungefär 2 månader. Bland högen av vänner jag har där, bor en svensk-amerikan i USAs svar på Österrike, nämligen Mill Valley, norr om Frisco, en otroligt naturskön plats med berg och skogar som påminner om Österrike. Där spenderade jag några veckor och naturligtvis blev man övertalad att springa Golden Gate maraton istället för New York maraton, som jag först tänkte på.

Med dom premisserna var det bara att försöka förbereda sig på bästa sätt. Vart jag än åkte och hälsade på eller turistade på annat sätt hade jag träningskläderna nära till hands, ta t.ex. Death Valley, ett jättestort nationalmonument som består av en stor öken, som brukar liknas med en annan planet, stekhet, men det är klart att man skall ut där och springa, sen ner till Los Angeles och New Port Beach, där man blev tvungen att fajtats med bilar och smogen som vissa dagar var fruktansvärd, men där kunde jag byta ut asfalten mot dom berömda sandiga beacherna, vilka i sig var otroligt sugande.

Några dagar bytte jag ut mot bergsklättrande i en nationalpark som ligger i Sierra Nevadas bergstrakter, helt fantastiskt, rekommenderas varmt. En vecka åkte jag ner till San Diego med en kompis som jobbar där ibland, och en annan hade hade precis köpt ett par sprillans New Balans, dom finaste Du kan få tag på. När vi kom ner dit tränade tränade jag förståss! på motorvägen, blev stoppad av polisen, vilken skulle skriva ut böter men man behöver ju bara öppna munnen och tala om att man är ytis så var saken klar.

På kvällen fick jag ej ha mina skor på hotellrummet för min polare, pga. svettstanken så dom blev utvisade utanför dörren. Nästa morgon upp och ut och springa igen, men inga skor, jag kopplade in hela hotellpersonalen och FBI men inga skor, man borde veta bättre, bara att köpa nya skor.

OK, dagarna närmar sig den stora händelsen Golden Gate!!!

Två veckor innan vaknar jag upp söndag natt, känner mig konstig, kastar mig in på toa, vad i glödhet... jag har fått Mexicansk readrift, magsjukan vet inga gränser, jag blir tvungen att sova i badkaret en hel vecka, det går ej att hålla igen, min uppladdning formligen spolats ner i toaletten, feber, magplågor utan gränser, den lilla mat jag får i mig kommer ut köksvägen två sekunder senare. I min förtvivlan ser jag hur maratonloppet flyger sin kos. Nu har det gått 4 dagar och ingen bättring, jag ser ut som ett lik, mina vänner vill ringa till sjukhuset, men jag säger nej.

Nu känner jag mig bättre och vill absolut ej ge upp loppet, segar mig ut och går och kryper fram på små gator och stigar för att hålla igång maskineriet, men bara efter någon kilometer måste jag hoppa in i någon buske för att lätta på trycket.

Så kryper den veckan fram i New Port Beach, nu har jag bestämt med min vän uppe i Frisco att komma upp sista veckan före loppet och kolhydratladda. Så innan jag är riktigt återställd veckan före loppet börjar jag ladda med att inte äta kolhydrater, inga problem eftersom jag ej har någon aptit.

Jag anländer söndagnatt till Frisco efter 8 timmars bilkörning, trött som en hund kryper jag i säng. Sen dan efter börjar hårdkörningen för att tömma mig helt på alla glykogen depåer, inga problem det heller eftersom jag redan är tom. Jag orkade ej köra mitt pass som jag skulle på över två timmar hårt så jag fick dela upp loppet på två stycken 1 timmars pass första dan och lika-

dant den andra dagen. Eftersom loppet startar på söndag morgon kl 07.00 började jag ösa in min specialkost onsdag förmiddag för att hinna få i mig nog med kolhydrater. Under dom här dagarna skall man ju inte springa så mycket för att spara på glykogener, men jag var ju 100 % osäker på mig själv pga. min sjukdom, så jag körde ganska långt även dessa dagar för att känna mig för.

Dagen D är här, klockan är 03.15, jag väcks för att äta och dricka 4 timmar innan loppet, äter min redan förberedda kolhydrat diet lite nervös och mycket trött, efter att ta druckit mitt honungsvatten och gingsen tabletter går jag och lägger mig igen.

Kl 06.00 väcker mig Gunnar igen, nervöst försöker jag hitta mina pinaler, kortbyxa och T-shirt och nummerlapp i mörkret, efter att jag har stretchat mig och Gunnar har kastat i sig sin mat kryper jag ner i baksätet på Gunnars SAAB, en stjärnklar himmel lovar toppenväder men just nu är det fuktigt och kallt.

Vi närmar oss Fishermans Warf och startpunkten, Färjebyggnaden, ingen trafik så här en kl 06.30 en söndagmorgon, men bakom varje skyskrapa joggas det och förbereds för Maran, Amerikanen är ett joggande släkte och även ett stretchande folk.

En maratonveteran, Walter Stack, håller tal innan start (hans 100:de mara). Jag håller mig i främre ledet den här gången, lite överspant och nervöst bär det iväg. Ett koppel på 10 man drar iväg, ur det sticker en kille, jag håller mig lite i bakgrunden bakom två stycken löpare (varav den ena visar sig vara vinnaren), nu går det fortare, jag vågar ej hänga med utan försöker hitta min takt.

Innan stigningen till Golden Gate bron har fältet dragits ut, jag ligger 5:a men har fortfarande kontakt med de främsta. Nu går det uppför och det är en lång seg stigning som ej är slut förrän efter bron då går det brant ner under bron, så nu springer man och försöker bromsa istället. Sen vätska och ett nytt berg att klättra över och en ny brant backe ner, sen kommer några km slät löpa, då hör jag några lätta steg bakom mig, två killar från Phillipinerna svischar förbi, nu börjar jag känna av att jag ej varit riktigt frisk. Nu ca 15 km från mål en riktig stigning, lång, lång, tycks det. Sen efter den slingrar sig banan genom små förorter och man känner sig som en kedjerökande stillasittande 110-åring som försöker springa i fatt bussen med 5 resväskor. Men alla funktionärer och publik uppmuntrar en och säger looking good, keep it up och klappar händerna.

Nu 2 km kvar och en backe som ser ut som Mt Everest och känns som att springa genom nygräddad betong med tuggummi under skorna. Nu är jag där, jag kan se målgången och 3 löpare framför mig, men omöjligt att nå dom, tankarna flyger runt i huvudet. Aldrig mer en mara. Nu kan jag se San Quintin fängelset som ligger ovanför färgelägrät som är målplatsen, nu offerar man allt för att se pigg ut, högtalare ljuder; and now we have a guy from Sweden coming in and he is number eight of sixteenhundred runners and his time will be 2.35

Vilken känsla att få av sig skorna och hjälp in till sjukvården och plåstra om såren. Nu börjar festen, det dukas upp till fest, nu bjuds det på Öl, Sake blandat med ännanas juice (japanskt risbrännvin), revbensspjäll, joghurt, bananer m.m. och ett country and western band som spelar hela tiden, vilken stämning. Solen strålar och tankarna börjar kretsa kring nästa mara, medan jag väntar på min polare som gjorde sitt personbästa på 4.08, han är ändock snart 60 år.

Ett fulländat lopp som man ändock får vara nöjd med efter alla missöden innan.

Vinnaren hade 2.26, hans personbästa är 2.15 så banan var ganska jobbig.

Nu återstår bara ett varmt tack för er 100 %iga uppslutning till Stockholm maraton.

Hasse Develius

Klubbmatch OK Älvsjö-Örby—Järla IF

Ett lovvärt försök att ordna en årlig klubbmatch mellan sina gamla klubbkompisar i OK Älvsjö-Örby och Järla IF togs av Lasse Långberg. Tävlingen arrangerades av OK Älvsjö-Örby den 8 september och hölls vid deras klubbkåk Flåset vid sjön Adran, Den omfattade tre banor, och vi fick stryk med 20 min. Från korta banan räknades 3 st, från mellanbanan 3 st och från långa 4 st. Det är en kul idé, och det var dåligt av oss att inte fler ställde upp. Men kanske kom tävlingen lite fel tidsmässigt! då vi var hårt engagerade i förarbetet till vår egen tävling den 21 september. Men vi kommer igen, och nästa år är det vår tur att arrangera, och då förhoppningsvis någon tidig sommarkväll, vilket väl skall locka mycket större deltagarantal än denna första klubbmatch.

Resultat: OK ÄLVSJÖ-ÖRBY JÄRLA IF

Korta banan	OK ÄLVSJÖ-ÖRBY	JÄRLA IF
	21.18	27.25
	26.11	29.15
	28.48	33.04

Mellanbanan	OK ÄLVSJÖ-ÖRBY	JÄRLA IF
	42.47	53.40
	51.36	66.00
	52.00	90.00 (respittid)

Långa banan	OK ÄLVSJÖ-ÖRBY	JÄRLA IF
	71.15	63.53
	82.09	65.35
	85.13	65.37
	114.05	101.30

575.22 595.59

Korta banan

1 Ingrid Hansson	OKÄÖ	21.18
2 Per Hansson	"	26.11
3 Terttu Kolari	Järla	27.25
4 Tommy Eriksson	OKÄÖ	28.48
5 Johan Bifstedt	Järla	29.15
6 Gunilla Glanshed	"	33.04
7 Fredrik Holmgren	OKÄÖ	33.30
8 Solveig Mattsson	OKÄÖ	38.02
9 Tommy Glanshed	Järla	40.12
10 Ulla-Britta Hall	"	40.46
11 Christer Gustavson	"	48.35
12 Niklas Bivstedt	"	58.35
13 Charlotte Danielsson	"	75.30
Carina Danielsson	"	75.30
Ellenor Danielsson	"	75.30
16 Anneli Hofmeijer	OKÄÖ	145.00
Katarina Hofmeijer	"	145.00
Karin Hofmeijer	"	145.00

Mellanbanan

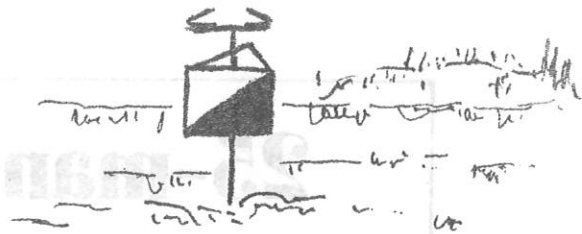
1 Rickard Welander	OKÄÖ	42.47
2 Bertil Welander	"	51.36
3 Björn Welander	"	52.00
4 Anders Nordström	"	53.30
5 Harald Stjernström	Järla	53.40
6 Ingvar Backsenius	OKÄÖ	63.00
7 Åke Hall	Järla	66.00
8 Kjell Hed	OKÄÖ	66.43
9 Bo Carlsson	"	71.20
10 Sven-Erik Jansson	"	79.38
11 Margareta Wadin	"	83.12

Långa banan

1 Peter Sandström	Järla	63.53
2 Ensio Kolari	"	65.35
3 Lars Långberg	"	65.37
4 Leif Mattsson	OKÄÖ	71.15
5 Christer Nordström	"	82.09
6 Jonas Welander	"	85.13
7 Gustav Grandin	Järla	101.30
8 Roger Andersson	OKÄÖ	114.05

JSM i budkavle

Eftersom vi (Bengt, Jonas, Olof) var så duktiga på DM-kavlen (4:a) blev vi uttagna till JSM-kavlen. SM gick ju samtidigt som Järnas tävling, vilket var lite oturligt för mig, eftersom jag var en av banläggarna. Men SM går ju före det mesta.

Alla tre laddade vi med varierande mängder av träning. JSM skulle gå i Sandviken, dit vi hade tänkt åka bil, och det gjorde vi också. Bilen, världens segaste Ford, hade Peter fixat. Med som chaufför och lagledare var Gunnar Johansson. Väl framkomna åt vi, såg oss omkring, spelade landbandy och framför allt sov,

Tävlingscentrum var beläget ett par mil nordväst om Sandviken. Målområdet var något av det bästa jag sett. Det var beläget i en stor gräsbevuxen grop, med höga naturliga läktare runt om.

Bengt stod på startlinjen när skottet gick (var annars?), och han kom iväg bra. Först till växeln kom Ludvika med P. Timbre med tiden 51.34. 7 minuter senare dök Bengt upp på en 15:e plats. Han växlade till mig, efter att ha gjort ett bra lopp! Jag gjorde ett prickfritt lopp till första kontrollen efter radion. Vid radion låg vi 11:a. Så bra som det gick dit, har jag nog aldrig sprungit förut. Men det är ju hela loppet som räknas. Alltså, kontrollen efter radion, en eländig liten grop, där sprang jag och irrade, kom till parallellkontrollen, läste in mig och hittade så min kontroll. Minst 5 min gick det säkert där. Nu gällde det att lägga på ett kol för att ta in det förlorade. Men ack! Den korta sträckan fram till den sjunde skärmen, en höjd, blev ännu mer ödesdiger. Sprang åt h-e för långt.

Efter de två bommarna förstod man, att nu gällde det att bara ta sig in till växeln. Resten gick också rätt bra, ända fram till strax före sista skärmen, där en liten rot blev mitt öde. Jag trampade snett, flög i en vid båge och landade på alla fyra. Det kändes som att springa med en stor plankan innanför strumpan, när jag sprang i mål. 5 meter före växeln faller Jonas dagens kommentar: - Harru gjort illa rej?

Jag växlade som 30:e lag, 18 minuter efter ledande OK Hedströmmen.

Jonas gjorde vad han kunde och lite till. Han sprang bra och kom i mål som 26:e lag på tiden 193,06, 27 minuter efter segrande Hagaby GoIF. Men det fick inte jag och Gunnar se, för vi befann oss på Sandvikens sjukhus, ett par mil därifrån.

Sammanfattningsvis kan man väl säga, att det gick lite sämre än vad vi hade tänkt oss. Men det var absolut ingen katastrof. Terrängen, banorna och arrangemangen var mycket bra. Arrangerande klubb var OK Hammaren.

Jag fick ett tvåveckors bandage runt foten. Gunnar och Bengt åkte tillbaka till lumpen och Jonas till krattingen.

Men nästa år ... ! Tack Bengt, Gunnar och Jonas.

Olof

25-mannaorienteringen

Arets upplaga av 25-mannaorienteringen - den 7:e i ordningen - blev inte någon framgång för Järila. Peter måste ha slitit sitt hår när han försökte ta ut ett lag. Janne, Heikki, Mats N, Anders Haglund, Juha och Eva-Libba var av olika anledningar borta. Så det blev ett reservbetonat lag. Första sträckan gick relativt bra. Bengt, Olof och Anders Hall kom in som 14:e lag. Andra sträckans Dan, Åke och Gustav och tredje sträckans John, Seth och Cecilia gick bra och plockade upp lite.

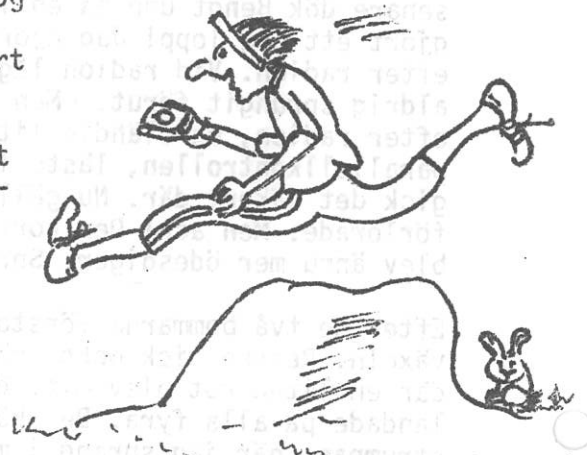
På fjärde sträckan gick Ensio, Jonas och Ulf ut, alla gjorde kanonlopp och efter den sträckan låg vi femma, endast 1,26 min efter täten. På nästa sträcka gick Toppe ut först av de våra och gjorde ett mycket bra lopp. Sen var det min tur och så Tomas Billing ett par min efter. Jag var alltför otränad för att orka hålla undan, så Tomas forsade förbi och jag tappade ca 8 min på täten.

Sjätte sträckans sista man, Birger, kände sig nog tvungen att jaga ifatt Terttu och Ulla-Britta som gått ut före honom. Han satte upp högsta fart redan från början. Men farten blev lite för hög vid fjärde kontrollen, som han råkade springa förbi. Vi blev diskade! Det är ju alltid tråkigt att bli diskade, men den här gången var det nästan värre, eftersom vi var en av de klubbar som DN Förort följde upp. Där försvann en fin reklamchans. Men vi kommer igen nästa år!

Intet ont om Birger och andra oldboys och oldgirls, men jag tycker att vi skall ha med fler ungdomar då det finns både tjejer och killar som kan ta de korta sträckorna. Då tänker jag närmast på Stefan Bergner, Johan Bivstedt, Charlotte Danielsson, Tommy Hanshed, Christer Gustavsson, Johan och Magnus Larsson, Björn Magnusson, Anna Qvarngård och Carina Skölvig. Och det finns ytterligare ett antal ungdomar som nästa år säkert är kapabla att gå in på någon sträcka.

Medelåldern i t ex OK Tyrs lag låg på drygt 15 år mot Järilas lag, där medelåldern låg på drygt 30 år! (OK Tyr blev 22:a)

Och segrare i denna kraftmätning som arrangerades av Snättringe SK ute i Visättra, Östra Flemingsberg, blev Väsby OK, lag I, med tiden 351.58, tvåa blev Tullinge SK, lag I, 355.58, och trea Järfälla OK, lag I, 355.52

Birger har fått upp farten!

Gunnar

Järlas nationella orientering

hölls den 21 september på vår nyrekade karta ute vid Ava. En tävling "som vi kan slå oss för bröstet för, ty det var en av de få tävlingar under året som gått utan mankemang, enligt vår bankkontrollant Lennart Westergren. Och vi tackar för det. Och även om det mesta gick bra denna gång, så finns det säkert en hel del som kan göras bättre. Om inte förr så inträffar nästa gång den 5 september 1982, då vi är inbokade för nästa stortävling. Men för att det skulle gå så här bra krävdes också noggrann organisation och att många verkligen ställde upp och jobbade. Det skall vi göra även i fortsättningen. Jag har bett några av dem som hade de tyngre posterna att berätta lite om förberedelsearbetet, vad det verkligen innebär att jobba med en stortävling, och vad man kan ändra på. Det här är kanske välbekant för många, men jag hoppas ändå att du skall få lite uppfriskande julläsning. Och Matts får börja:

En tävlingsledares uppgift

I princip började de första tankarna på året tävling redan för två år sedan och samtidigt som vi tackade arrendatorerna på Ava gård för att vi utnyttjat deras marker vid 1978 års tävling. Då gick vi i stora drag igenom hur de tänkte odla sina marker 1980 och var vi kunde ha tävlingscentrum, parkering osv. Vidare hur åkrarna inne i tävlingsområdet skulle odlas. Och det framkom, att en tävlingsdag i mitten på september vore lämpligt, då grödan var skördad. Vårt förslag om Vissvass som TC tyckte arrendatorerna Folke Svanäng och Göran Springer kunde vara tänkbart.

Järsla har under 70-talet arrangerat tävlingar vartannat år, men -74, -75 och -76 blev det varje år. Skälet till vartannat år är att Nacka kommun utbetalar ett årligt bidrag till hyra av IP Skogen (toalettvagnar, speakertribun, transport m m) som Järsla och Ravinen delar på och förfogar över vartannat år.

Under våren -79 utsågs Anders Asplund, Olof Stjernström och Bengt Hall till banläggare, samtidigt som jag själv accepterade att bli tävlingsledare. När huvudfunktionärerna var utsedda ansökte vi hos StOR att få arrangera tävlingen samt till Nacka kommun om bidrag till hyra av IP Skogen.

Under februari 1980 diskuterade Anders Asplund och jag de stora stråken för bansträckningarna, och vi kontaktade Stockholms kommuns skogsvaktare för att diskutera viltfrågor och ev. viltzoner. Vi fastställde var viltzonerna skulle ligga.

Anders och Olof kan nu börja sitt intensiva arbete med att lägga alla banorna. Bengt måste hoppa av banläggningen på grund av militärtjänst. Under våren har jag kontakter med Ava Gård, där även Birger Johansson haft vissa diskussioner med arrendatorerna. Vi har mycket nytta av Birger som jobbar som tillsyningsman i Tyresta och har täta kontakter med Ava gård.

I april gjorde Anders och jag ett gemensamt besök i tävlingsområdet och tillsammans med arrendatorerna gick vi igenom parkeringsgården, plats för måltribun, upplopp m m. Även startplatserna fick ett besök.

Under april skrivs tävlingsinbjudan, som sätts in i Stof-Nytt, och i och med detta kommer alla Stockholmsklubbar samt alla grann-distriktsklubbar att få vetskap om tävlingen. Under resten av tiden fram till 4 veckor för tävlingsdagen rullar det vidare med rutinfrågor, som behandlas vid styrelsemöten och telefonkontakter. Bl a diskuterar jag med Hans Stjernström vid en snabblunch hans behov av utrymmen och resurser i expeditionen. Därefter går vi för att träffa jakträttsinnehavaren.

Under augusti beställes IP Skogen från Stockholms kommun. Från Nacka kommun beställes 40 stolar, 25 bord, 2 flaggstänger, flaggor, skrivmaskiner, klockor, stort tält, högtalaranläggning m m. Från SIABs förråd bokas ett varmluftsaggregat, bensindrivet elverk m m.

Vidare skall speaker kontaktas, mummerlappar ordnas, 2 st Mullar för banpåtryckning ordnas. Högtalaranläggningar beställes, radioutrustningar för radiokontroller ordnas och provas, virke för kontrollställningar, vindskydd, stolpar + diverse materiel utöver det som redan finns i Järlagården.

Under augusti tar jag kontakt med ban- och tävlingskontrollanten för genomgång av tider. Vidare har vi ett huvudfunktionärsmöte i Järlagården samt genomgång med huvudfunktionärerna ute på tävlingsplatsen. Tjänstgöringslistor upprättas för funktionärer till tävlingsdagen och för arbetena 2 veckor före tävlingen, och kallelse till dessa sänds ut.

Det är nu tre veckor kvar till tävlingsdags, och nu börjar ett intensivt arbete för mig som tävlingsledare. Hela min fritid och lite till går åt. Söndag 7/9 ute på TC och tittar igenom allt, kollar husvagnsparkering, pratar med tillsyningsman, kollar stängsel och inägor, startplatser och TC. Jag tar en vända genom skogen och träffar åter arrendatorn på Ava gård för att diskutera nya parkeringsgården, eftersom Tyresö kommun förbjudit oss att vara på ett av deras gårderna. Kvällen ägnas åt att ringa och boka funktionärer för de kommande två veckorna,

En välbehövlig kaffepaus innan det brakar löst

Måndag 8/9. Fortsätter att ringa funktionärer hela kvällen.

Tisdag 9/9. Till Järlagården kl 16.00 och tillsammans med Stjernström sprättar vi upp alla anmälningsskuverten. Vi förbereder skrivande av startkort. Kl 20.00 kommer 20 medlemmar som fram till kl 22 har skrivit 1400 startkort.

Onsdag 10/9. Hämtar resterande post med anmälningar på kansliet. Kl 18 kommer 20 medlemmar som skriver resterande 400 startkort, lottar alla klasser och skriver i starttider på korten. Arbetet med detta blir klart kl 23,30, då jag Hans, Ulla-Britta och Åke Hall som de sista lämnar Järlagården.

Torsdag 11/9 Träffar Sixten Norell som är arbetsledare på Stockholms kommun och vi åker ut till TC för att bestämma var duschar, toalettvagnar och tält skall stå. Vi diskuterar hur lastbil och jeep skall kunna ta sig fram, och det ser ut att gå som vi tänkt.

Till kvällens skrivning av startlistor åker jag och lånar ihop tre skriv-

maskiner, och vi har totalt 5 st. 5 st snabba flickor skriver startlistor, 5 st skriver i de sista startkortet och Åke Hall och jag går igenom alla skyltar som skall textas.

Fredag 12/9. Lämnar startlistan för tryckning. Kvällen ägnas åt förberedelser bl a skrivning av tävlings-PM. Peter, Anders och Olof arbetar för högtryck med skärmar och stämplor i Järlagårdens omklädningsrum.

Lördag 13/9 och söndag 14/9 ägnas båda åt att trycka banor tillsammans med Anders, Olof och några till. Även måndag 15/9 går åt till banpåttryckning samt att förbereda tisdagens information för funktionärerna.

Tisdag 16/9 är alla kallade till information, och vi går igenom uppgifterna på tävlingsdagen.

Onsdag 17/9. Ca 25 medlemmar jobbar för att sortera kartor, lägga dem i plastfodral tillsammans med definitioner. Klart kl 22.00.

Torsdag 18/9. Telefonen ringer kl 6,30. Det är Sixten som talar om att transportererna kommer en dag tidigare än planerat, så det är bara att ringa till jobbet och säga att man kommer senare, och sedan bege sig ut till Vissvass för att ta emot grejorna. Kvällen till telefonsamtal.

Fredag 19/9. Träffar Olle Larsson vid Järlagården kl 10.00 men dessförinnan har jag ringt arbetet och fixat virke till broar. Olle och jag lastar bilarna fulla med stolpar för avspärrningar och beger oss ut till Vissvass. Vi är där till kl 14.00 och då har vi även förberett lördagsjobbet. Så åker vi hem och jag beger mig till GB-Glass i Sickla och hämtar lastbilen. Kl 17.00 är Roland och jag på Abro bryggerier i Tollarö och hämtar 1500 läsk. Roland åker hem och jag kommer efter sedan jag hämtat högtalare i Björknäs. När jag skall köra upp på Skurubron hörs en duns från flaket och det börjar rinna efter bilen. Jag kör över bron och stannar på andra sidan, där 15 min får ägnas åt att plocka reda på 8 backar läsk som stjälpit. Under kvällen hämtar vi lånat material på Rolands och min arbetsplats och åker ut till Vissvass. Där lastar vi av allt virke för broar m m, till hjälp har vi Anders Hall. Vi är hemma igen vid 22-tiden, då det hinner bli några timmars sömn före lördag morgon.

Lördag 20/9 klockan 7,30 samlas en tapper skara vid Sporshallen för att lasta bord, stolar, flaggstänger, tält samt en väldig massa prylar som hämtas upp vid Järlagården. Kl 10.00 träffas Järlas gamla och unga orienterare för att bygga upp vår idrottsplats. Vi orienterare har ju inte samma fördel som många andra utövare av idrott, som har hjälp av kommunala vaktmästare.

Men det är ett glatt gäng som sliter under lördagen. Kl 19.00 är det klart, och det är bara Hasse Regnell och jag kvar som väntar på ett par cyklande kämpar, familjen Sundström, som efterlängtat dyker upp i kvällens regn och mörker. De skall vakta över vår anläggning över natten, och får sina instruktioner och vi åker hem. Väl hemma är det bara att duscha, äta och försöka sova. Men innan man somnar flyger tankarna runt i huvudet tills allt blir kaos, och då, konstigt nog, somnar man.

Söndag 21/9, tävlingsdag. Upp tidigt. Lasta sista virket för broar tillsammans med Roland vid Järlagården kl 5.00. Vi är ute kl 6.00 och kl 7.00 börjar de första funktionärerna att anlända, och då rullar hela apparaten igång. Under natten har det regnat mycket, så parkeringen kommer att bli ett problem. Funktionärerna måste omdisponeras. Men det går bra för vi har 20 st bärbara "Walki Talki" hos huvudfunktionärerna.

Resten av tävlingsdagen tillbringar jag på tävlingsgården för att lösa problemen varter efter de dyker upp. Min huvudsakliga uppgift är ju att se till att allt funkar. Tiden går enormt fort, och helt plötsligt är allt över. Men det blir fullt jobb igen, tävlingsplatsen skall rivas och alla ställer upp och jobbar solidariskt. Jättetack för det!

Kl 16,30 är lastbilen proppad till max med alla grejor, och jag tar en sista vända och kollar städningen. Vi lämnar efter oss ett lerigt men städat mål-
gärde. Avlastningen vid Järslagården går bra tack vare att så många hjälper till, och några får åka hem och äta för att kunna följa med mig och Roland på nästa vända för att hämta ett nytt lass. Det sista lasset med allt brovirke osv är lastat kl 21,30. Nu återstår endast en stortvätt av lastbilen. Detta fixar Roland och Harald medan Hans och jag åker in till mitt jobb på Drottninggatan. Lastbilen ställes ner till GB-Glass kl 24.00 och så var denna tävling över.

På tisdagen åter lån av skrivmaskiner, nu för att skriva resultatlistor, och våra duktiga skrivflickor med Ulla-Britta i spetsen ordnade detta.

Så var allt över och vi väntar med spänning på kritiken. Och den var välvillig, så då får vi vara glada, att det gick så bra.

Många skall tackas, speciellt våra gamla medlemmar som numer ej är aktiva orienterare, men som alltid ställer upp och hjälper till. Vidare skulle en sådan här tävling inte kunna genomföras om inte en del av oss hade möjlighet att låna grejor på olika arbetsplatser. Vi vill också framföra ett stort tack till vår ban- och tävlingskontrollant Lennart Westergren för hans fina arbetsinsats. Sist men inte minst vill Järsla IF framföra ett stort tack till våra välvilliga prisdonatorer:

SIAB
Svenska Väg AB
Luftkonditionering
Tour & Andersson

ASEA
Vanadis
El Nordväst
Siemens

AEG
Cirkelkaffe
Volkswagen
Pressbyrån

och många, många andra!

Matts

Vad gör en banläggare?

Dagens orienterare har ofta mycket bestämda åsikter om hur orienteringsbanor ska se ut, hur skärmarna ska placeras etc. De flesta av oss vet väl hur "snacket går" i duschen efter en tävling. "Hur f-n kan man dra en sträcka över ett kalhygge?". "Stenen syntes inte ens med kompassens förstoringsglas". Ofta är dessa synpunkter riktiga, men har du tänkt på vilka problem en banläggare kan ställas inför, hur en detalj kan begränsa hans möjligheter kapitalt. Har du även tänkt på hur många faktorer som helt kan ödelägga en banläggares arbete? En oriktig kod-siffra, en förskjutning i trycket + 100 andra möjligheter.

För att ge en inblick i det banlägningsarbete som måste genomföras för att få en tävling att fungera ska jag här redovisa huvuddragen i det arbete jag genomförde till vår tävling den 21 september.

Jag presenterar det hela i form av en tidskalender, som självklart är speciell för just denna tävling, men som i stort torde kunna gälla alla tävlingar av samma slag.

Mars -79 Accepterade att vara ansvarig banläggare med Matts som tävlingsledare. Som tävlingskarta skulle en reviderad Åva-karta användas.

Oktober -79 Undersökte tillsammans med Matts olika alternativ till att placera tävlingscentrum. Några timmars rundvandring gav som resultat att vi preleminärt bestämde TC till den plats vi också slutgiltigt använde.

Januari -80 Olof Stjernström utsågs till banläggare av ungdomsklasserna.

Mars-80 Provtrycket blev klart. Då jag redan varit banläggare en gång i detta område 1976, räckde det med en dags rundvandring för att se hur kartan åter-speglade verkligheten. Om tävlingsområdet varit obekant för mig, hade jag varit tvungen att grovrika hela kartan för att få en uppfattning om terrängens beskaffenhet.

- Startplatserna bestämdes i terrängen.
- Överlade med skogvaktaren i området vilket resulterade i att viltzoner och övriga förbjudna områden fastslogs.
- Huvudfunktionärsmöte. Vi upprättade en tidsplan för tävlingen.
- Banläggarna bestämde vem som skulle lägga vad.

- Kan man använda den där stenen?

April-80 Den teoretiska banläggningen genomfördes. Själv arbetade jag med 32 olika klasser. Huvudproblemet är i stort att varje klass ska ha sin svårighetsgrad anpassad till rätt terräng med en banlängd som ej avviker med mer än 200 m från den bestämda.

Maj -80 Totalt gav den teoretiska banläggningen 230 kontroller. Vi siktade på att skära ned antalet till 180. Efter diverse justeringar och sammanjämkningar kom vi slutgiltigt ned i 185 kontroller, vilket får anses som normalt för en tävling av denna storleksklass.

- Bankkontrollanter granskade därefter alla klasser och kom med synpunkter. Hans uppgift är (på det teoretiska planet) att titta på om svårighetsgraden på bansträckningarna är rätt anpassad för resp. klass. Efter bankkontrollantens synpunkter gjordes smärre justeringar.

Juni -80 De tre första veckorna i juni ägnade vi åt att kontrollera samtliga 185 kontroller med avseende på om kart-

bilden stämmer i terrängen, kontrollföremålets lämplighet etc. Cirka 40% = 50 kontroller befanns vara olämpliga, varvid nya fick utses. Vid varje kontroll sätter man en märkbricka till bankkontrollantens hjälp. När alla 185 kontroller var utmärkta på sina resp. platser, var det dags att sammanställa samtliga banor-kontroller-definitioner och överlämna dessa till bankkontrollanten.

Juli -80 Under juli besökte bankkontrollanten alla kontroller. Det han främst tittade på var att märkbrickan står rätt, att kartbilden stämmer runt kontrollen samt se till att definitionsbeskrivningen stämmer.

Augusti -80 I början av augusti sammanträffade vi med bankkontrollanten, som lade fram sina synpunkter på kontrollerna. Detta medförde att vi reviderade vissa banor och flyttade en del kontroller.

I och med detta var banorna klara. Nu återstod endast det praktiska genomförandet. För att få en schematisk bild av det man arbetar med, är det viktigt att sammanställa sitt material på ett vettigt sätt. Av denna anledning upprättar man dels en karta med samtliga kontroller på, dels en löpande kontrollmatrikel med kontrollens kodnummer och dess definition samt en kodmall där varje bana beskrivs med kodnummer (S-65-76-54 osv)

Ovanstående material färdigställs efter bankkontrollantens godkännande av banor och kontroller.

- Sista veckan i augusti arbetade 5 stycken 2-mannalag med att spika kontrollställningarna. Kontrolluppsättningen går till på så sätt, att man fyller varsin ryggsäck med benen till ställningarna, därefter besöker man de aktuella kontrollerna och slår med hjälp av hammare, spik och yxa ner kontrollbenen på dess rätta plats.

Vi brukar klara 5 kontroller per timme, vilket innebär $185/5 = 37$ timmar x 2 personer = 74 timmars arbete.

På språng med ryggsäcken full av skärmställningar

September -80 Tre veckor före tävlingsdagen bör man som banläggare ta semester, undvika kontakt med personer utanför tävlingsorganisationen samt sist men inte minst vara utsövd. Jag ska här inte ta upp alla de detaljer som måste göras utan nämna endast huvudpunkterna:

- Tryckning av kartor med hjälp av "mulle". I år hade det tekniska geniet Ing von Eniör förberett det hela minimalt, vilket innebar att vi fick arbeta med 6 man i tre dagar.

- Upptejning av stiftklämmor på överliggaren till kontrollställningen samt kodsiffror på densamma. Stämpling av 56 klassers startkort (som mall för exp).

- Påtryckning av definitioner + startkort på kartorna för istoppning i kartfordral.

- Utskrift av 56 klassers definitioner samt tryckning och skärning av dessa.

Dagen före tävlingen Denna dag sätts alltid kontrollskärmarna ut. Jag brukar organisera arbetet efter rutinen, att samma 2-mannalag som spikat ställningarna, ska sätta ut skärmarna på "sitt" område. På så sätt minimeras chanserna till fel.

Som banläggare måste man också tänka på att ha alla skärmar och övrigt material färdigsorterade, så att de personer som ska hjälpa banläggaren slipper stå och vänta. En mycket viktig detalj denna dag är att se till att skärmutsättarna stämplar en speciell mall vid de kontroller de sätter upp. Genom att jämföra dessa stämpelavtryck med avtryck tagna i samband med startkortsmalltryckningen kan man säkerställa sig om att kontrollerna sitter på rätt plats.

När detta arbete är utfört gör den rutinerade banläggaren bara en sak, kopplar av. Undertecknad är tyvärr ej att betrakta som rutinerad.

Dagen D Samling vid Avå kl 06,00 för de som skulle springa runt och kolla att skärmarna satt kvar. Detta utförs alltid av någon som varit med och satt ut skärmarna dagen innan. I år hade jag hjälp av fem personer med detta arbete. Senast kl 08 bör man ha fått klartecken från kontrollanterna. Sedan kan man bara som banläggare vänta på att bilen ska falla ... Skämt åsido, det finns nu inget mer man kan kolla eller göra. SPELET KAN BÖRJAS.

Vad som därefter sker på tävlingen vet väl de flesta som varit med och hjälpt till på något sätt.

Dock vill jag gärna nämna några av de faktorer som kan orsaka att en banläggare blir halshuggen efter tävlingen.

- Någon skärm sitter fel eller är nedriven.
- En kontrollring är förskjutet eller osynlig i ban-påtrycket.
- Kodnumret för kontrollen på definitionen stämmer inte med koden på kontrollen i verkligheten. obs! vi hade 185 kontroller fördelade på 56 klasser.
- Stiftet på stiftklämmorna saknas (kaos i expeditionen).
- Banorna är dåliga, alla löpare springer samma vägval.

Jag hoppas läsaren i och med ovanstående till en del fått svar på frågan: vad gör en banläggare?

Om någon händelsevis undrar vad som DRIVER en banläggare, kanske denne hittar svaret i något efterkommande nummer av Järlanytt.

Skogens Carl XVI Gustav/Anders Asplund

P för 600

En lävlingslednings stora bekymmer är i dag inte att finna en lämplig plats för tävlingscentralen, en plats som motsvarar en kräsen orienterares syn på sköna naturcenerier, sådana finns det ganska gott om, nej, det stora bekymret som uppstår är: Var skall vi uppställa den alltmer ökande fordonsparken? Ingen bensinprisökning i världen tycks förmå orienteraren till samåkning. Så även vid årets upplaga av Järlaträffen.

Vid grovplaneringen tyckte emellertid ledningen att de funnit en bra plats i omedelbar anslutning till TC. Undertecknad kontaktades som i någon mån sak-

kunnig och fann att platsen var lämplig om inte tillräcklig. Ytterligare platser fanns emellertid inom synhåll. Ledningen hade emellertid inte räknat med den kommunala naturvården. I tävlingsveckan kom ett negativt svar från Tyresö kommun. "Det kan inte bli tal om någon parkering på våra marker. Sällsynta växter kan skadas." En orienterare böjer sig för det sådant argument.

Tävlingsledaren fick göra en snabbtryckning till Ava gård och fann ganska snart att när nöden är som störst är hjälpen närmast. "Avagrabbarna" gjorde en omprioritering av skördearbetet och ställde tillräcklig areal åkervall till vårt förfogande. Så långt som till att torka upp marken sträckte sig dock inte deras förmåga. På grund av det idoga regnandet hade in- och utfarterna till åkrarna förvandlats till någonting åt gungflyhållet.

Operation brobygge inleddes under sakkunnig ledning av en arbetsvillig och -kunnig Roland Ahling. Under tiden skissades de olika åkervallarna för en beräkning av antalet parkeringsplatser. Anstormningen kunde ta sin början.

Vid 8-tiden tävlingsdagens morgon nalkades de första "fienderna" och ganska snart var båda infarterna fyllda. Enkronorna hördes skramla i plasthinkarna och glada och förväntansfulla ansikten syntes innanför bilrutorna. Ett ansikte som dock snart förbyttes från slätstruken mask till bekymrade veck var parkeringsansvarigs. Marken framför broarna började visa tecken på begynnande gungfly. Hjulspåren blev djupare och djupare. Tack vare ett idogt arbete av funktionärerna kunde dock även den sista av de ca 600 bilarna lotsas in på fast mark.

Att återvända samma väg var emellertid otänkbart, och ännu en gång måste pionjärtruppen under ledning av Roland rycka in. Broarna revs upp och flyttades till nya utfarter. Ett slitsamt och nedsmutsande arbete. Även detta lyckades och så vitt jag vet finns inget fordon kvar på platsen, Ock skulle så vara fallet blir det kvar där, ty innan dagen var slut hade Rolands gäng rivit upp alla broar på nytt.

Sigvard

Dröm och verklighet

Prisutdelning för klasserna HD -10, H 11-12 och D 13-14 klockan 12.00. Prisutdelningen - Höjdpunkten. Stunden när belöningen för slitet i skogen kommer. Glada, förväntansfulla ansikten. Prisutdelaren går och myser, ser med inte så liten stolthet på det långa prisbordet som dignar av värdefulla priser. Hela förmiddagen har han förberett sig. Ställt upp bord, dragit ut den färggranna pappersduken, skyltat upp för de olika klasserna, sorterat upp de fäl förberedda priserna och satt upp avspärrningen på lämpligt avstånd. Medan han i tankarna går igenom öppningsanförandet hör han kommentarerna över priserna. Man kan se på honom att han gläds över uppdraget som föreningen gett honom, Prisutdelare. Hedersuppdraget.

Om vi kortar första meningen till prisutdelning kl 12.00 och förflyttar oss 20-25 år bakåt i tiden stämmer nog inledningen ganska bra. I nutid är det ett önsketänkande. Priserna finns nog på plats. T o m rikligt med priser tack vare stor hjälp från våra donatorer och sektionsmedlemmar. Men priserna finns i papperskassar. Det långa, dukklädda bordet finns emellertid inte och inte heller den tid prisansvariga skulle behöva för att i lugn och ro ordna för en något sånär värdig prisutdelning. I stället finns där jäkt och stress. Dånande speakerkommentarer som överröstar all normal samtalston samt, som kronan på verket, en av lera från parkeringen nedstänkt prisansvarig.

Varför måste det vara så här? frågar sig en vän av ordning, Enkelt att svara på. Brist på funktionärer. De som finns måste anlitas till flera uppgifter. En annan orsak. Ingen har i dag tid att vänta på en gemensam prisutdelning, utan efter hand som de olika klassernas tider räknats färdigt skall priserna vräkas ut. Stress, Stress! Prisutdelningen blir en flopp. Ingen har behållning av den. Ingen, vare sig tävlande eller prisutdelare.

Kan vi förvänta oss en annan tingens ordning till nästa tävling? Hoppas kan man ju alltid.

Sigvård

Bert Unnefeldt - en pålitlig kämpe som alltid ställer upp och jobbar

Några synpunkter från tävlingsexpeditionen

Så här några månader efteråt kan det kanske vara av intresse att återuppliva jättet från förberedelserna och stressen under tävlingsdagen.

Somligt kan kanske göras annorlunda nästa gång och somligt kan bli bättre. Trots allt gick det ganska bra - så pass att man nyligen bland Stockholms OL-ledare utsåg Järlas tävling till distriktets bästa under 1980. Tack ska ni ha.

Här är några skäl till varför det gick som det gick.

* Antligen fungerade radioförbindelsen mellan start - mål - expedition och tävlingsledningen. Detta är numera ovärderligt, om något skulle hända, och nog hände det alltid. I D-10 hade det blivit knas på angivelserna. Men tack vare radiokontakt och snabbtryckning räddades klassen från strykning. Parkeringen hade säkert blivit omöjlig utan radion i det då rådande bottenlösa väglaget.

* Järilas beryktade färgsystem på startkortet fungerar rätt bra nu och bidrar till att höja farten på stämpelkontrollen och diverse sorteringsarbete. Nästa gång ska även resultatgänget få instruktioner om vitsen med färger, så minskar även deras jäkt och spring.

* Spridningen av starttiderna gjorde att den stora belastningstoppen i mål nästan uteblev. Belastningen kom i stället på expeditionschefen och några till, när det gällde att räkna ut startfälten på nätterna i veckan före tävlingen.

* Rutinerade funktionärer i mål och på expeditionen - särskilt bör nämnas den mycket snabba monteringen av resultatremсор - gjorde det möjligt att anslå resultaten inom 10 minuter efter målgång under större delen av tävlingen och inom 15 minuter under den högsta belastningen.

Hasse ser över sitt patent

* Genom ett nytt system för slutsortering klassvis fick vi fram bristagare i god tid inför prisutdelningarna. De speciella klassuppgiftskortet underlättar även avslutningsarbetet på expeditionen - när man räknar igenom antal startande och antal i mål. Vilket är rätt spännande som bekant. Säger alla som sett och hört expeditionschefen vid dessa tillfällen. Kanske Järila bör ta patent på kortet?

* Några önskemål inför nästa gång ...

- Mer halm i tälten.

- Samma (kanske några fler) funktionärer.

- En dags uppehåll mellan sista anmälningsdag och utskrivning av startkort. Obs viktigt för att få bästa fason på startfält m m.

- Inga efteranmälningar.

- Bättre koll under utskrift av startkort och startlistor. I år blev det onödigt mycket merarbete p g a några oförklarliga misstag av oförvitliga och pålitliga järlaiter.

- Varför inte en kväll med kaffe och bullar tillsammans med alla funktionärer några veckor efter tävlingen?

* I avvaktan på uppfyllande av önskingarna i detta förslag, så vill jag i alla fall tacka alla fantastiskt duktiga medarbetare från de långa förberedelserna till den spännande tävlingsdagen.

Vi ses i september 1982!

Om Ni tycker att det verkar alltför långt till dess så har ni chansen 24-25 januari 1981, då Järila IF tillsammans med Snättringe SK arrangerar DM i skid - budkavle och Skidorientering. Där behövs ett femtontal funktionärer från Järila. Vi hörs!

Hans-Olof Stjernström

New York City Marathon

26 oktober 1980

"Den som vill vinna något skall springa 100 m. Den som vill uppleva något skall springa marathont." Så har den olympiske guldmedaljören Emil Zatopek uttryckt sig. Och då kan vi ju tillägga: Vill du uppleva något alldeles extra så skall du springa New York-marathon. En fantastisk grej! Jag hade några semesterveckor sparade och att få pröva på detta lopp var något som länge lekt mig i hågen så det var bara att rota lite bakom tavlorna och ge sig i väg.

Vi kom till New York på onsdagen och tävlingsdag var söndag så vi hade några dagar att klara dygnsomställningen på. En jättestad med massor av skyskrapor och ännu fler under uppförande. Det var kallt och blåsigt och mycket att titta på. Stan är lätt att hitta i med de raka avenyerna i nordsydlig riktning och alla raka tvärgator som går i nummerordning i östväst. Och den gamla slitna, men fina tunnelbanan som med sina lokal- och expresståg underminerar hela Manhattan. Fast som uppladdning för ett marathontlopp var kanske inte rundvandringen till de olika sevärdheterna den rätta medicinen, men att uppleva New York var ju ändå huvudsaken.

På lördagen när vi drog upp rullgardinen i vårt rum på 8:e våningen och skådade ut över Broadway var det kallt, regnigt och blåsigt. Broadway är från början en gammal indianstig och den av avenyerna som inte är helt rak. Kl 8 denna morgon var det samling utanför FN-skrapan för alla utländska löpare för ett Breakfast Run från FN och upp till Central Park, en sträcka på cirka 3 miles. På plattan ställde sig något tusental löpare upp sig bakom sitt lands respektive flagga. Flaggorna vajade i den hårda blåsten och mest vajade den norska. Efter några ceremonier bar det iväg bakom ledarbilen som körde med fullt sirenpådrag förbi alla rödljuserna upp till Central Park, där vi alla skulle bli bjudna på frukost i den flotta Garden Tavernan. Och här följde något helt fantastiskt. Alla dessa genomblöta löpare lotsades in i restaurangen, försågs med en ny torr T-shirt, placerades vid bord och serverades frukost av smokingklädda kypare. Det vore väl något för Grand att ta efter!

Söndag morgon. Regnet hade nu slutat och en blek sol tittade fram men det var mycket kallt och blåsigt. Och bussarna gick mycket tidigt från Lincoln Center ut till Hardforth på Staten Island och startplatsen. Där blev det 3 timmars väntan till start som var utsatt till kl 10.30. 3 timmar i denna hårda blåst och bara 6-7 plusgrader och utan någonstans att gå in. En jättetält som var uppsatt för oss hade blåst ner under lördagens hårda storm. Man bjöd dock på kaffe och bullar under väntetiden men det var nog längesen jag frös så mycket.

Starten sker på Verrazanobron på Staten Island. Bron är drygt 3 km lång och har två kördäck med tre filer åt varje håll. Det övre däckat var helt avstängt och vi förfogade över sex filer, vilket behövdes.

Det var ett stort skådespel innan start. 16 000 löpare fördelades så, att startnumren upp till 9 000 ställde sig på den högra bron och resten med damerna på den vänstra. Högtalarna smattrade i ett och 12 helikoptrar hängde samtidigt i luften ovanför. Nedräkningen börjar. Man uppmanar oss att lyssna på kanonskottet. Det kommer, och många applåderar. Man är ju lite trögstartad med tilltagande ålder och anammar tacksamt att fältet så sakta smyger i gång, det finns helt enkelt inte plats för någon rusning. Men det lossnar snart och väl uppe på bron blir det allt högre fart. Och här känns det verkligen att det blåser. Det känns som om man är på väg att blåsa ut i Atlanten.

Men vi kommer över bron och svänger in på Brooklyn och blir samtidigt att så många löpare är så långt före. Det är mycket täta åskådardarled på gatorna nu. Det sägs att det här är USAs publikmässigt största idrottstävling och polisen uppskattar åskådarna till drygt 3 miljoner. Det går rätt bra att springa trots ett ont ben alltför många springer ännu bättre. Långt, långt därframme guppar tätpackade löparhuvuden fram. Jätteroligt med alla småbarn, och vuxna med förresten, som sträcker fram sin hand och säger: "Clap my hand, and you will have a good run". Och det vill man ju ha så det gör man ju så gärna. Och pratern i sin söndagsmundering som står utanför synagogan och klappar händerna. Och brandkillarna som står utanför stationen med slangen påkopplad, så det bara var att springa förbi och dricka eller svalka avsig.

Än så länge med godkänd steglängd

Benet börjar göra mera ont och blåsten känns besvärande men framåt går det tack vare de många vänliga åskådarna. Det är publiken som gör den här tävlingen så speciell. Som till exempel när motvinden känns som mest genom Brooklyn och steglängden är nere i knapp styrfart. Man tycker sig gå på knäna och hela huvudet blixtrar, då ropar plötsligt en svart skönhet: "You are looking fine!" Hela livet leker igen.

Vätskekontrollerna kommer tätt men mest är det bara kallt vatten och kallt är det ju ändå så drickandet blir sparsamt. Vi är nu framme vid Pulanski Bridge och lämnar Brooklyn bakom oss och springer in på Queens. Här är också 13 miles-märket och nu är halva distansen avverkad. Det här skall nog gå. Och när publiken samtidigt skriker till oss "You can do it" börjar man faktiskt tro på det själv. Banan svänger nu värtur och vi är samtidigt framme vid banans jobbigaste punkt, passagen över Queens borough Bridge och kan studera Manhattans väldiga skyline i bakgrunden. Men här är det tufft. Bron är 2,5 km lång och har en höjdskillnad på 50 m. Underlaget på bron är järngaller och inte asfalt och det känns i de redan ömma fötterna. Bitvis hade man dock lagt ut gummimattor att springa på, men där var det trängsel. Och så den kraftiga blåsten som nu verkligen låg emot.

Efter bron är vi inne på Manhattan och nu börjar man nästan känna sig hemma. När vi svänger in på 1:a avenyen för att springa den norrut så verkar det som om större delen av alla miljontals åskådare samlats härnere. Otroligt med folk, bara en smal kanal att löpa i och en härlig stämning. Och "You can do it" både på textade skyltar och som tillrop. Plötsligt ett väldigt jubel bakom mig och applåder och jag förstår att något är på gång. Jodå. Jublet stiger och plötsligt blir jag omsprungen av en lång, kraftig yngling i oklanderlig servitörutrustning som springer med en bricka i ena handen på vilken han balanserade en nästan fylld champagneflaska. Undrar just vem som gjort den beställningen.

Vi passerar genom Harlem och en underbar publik och fortsätter över en ny bro och hamnar nu i Bronx. Och utanför en brandstation står några brandmän och håller fram sina brandkaskar välfyllda med apelsinklyftor. Skall alltid med välbehag minnas brandmännen i Bronx.

Så ytterligare en bro, vi lämnar Bronx, svänger åter in på Manhattan och är åter i Harlem, denna gång på 5:e avenyen. Här är 135:e gatan och Central Park ligger nere vid 6:e gatan så det är ju en bit kvar. Men nu känns det att det här skall gå vägen även om det bränns under fötterna. Och publikstödet bränner i hela kroppen när det kommer "Finish only two miles far". Det är ju ungefär som ett varv på sågspånsslingan hemma i Kärrtorp. Det är kanske dags att försöka med en långspurt. Och här kommer sista skylten som säger "Only 385 yards to finish". Även dessa avverkas och med en obeskrivlig känsla passerar mållinjen och digitaluret som visar på 3.16,42. Kanske inte helt godkänt, men det viktigaste var inte att få en bra tid utan att klara av en föresats och att få uppleva något utöver det vanliga.

Också vid målet stor folkfest. Alla gratuleras, kåppas om, och alla talar om hur duktiga vi varit. Vi fick blott medalj i band, läskedryck och stort staniolpapper att svepa in oss i under promenaden några hundra meter bort till tältet med överragskläder. Denna långa rad av prasslande praliner hade att söka sig till ett tält för att hämta sin plastpåse som var placerad efter slutsiffran på nummerlappen. Och här kom väl det som inte var fullt så bra i denna annars så välarrangerade tävling. Några funktionärer skulle plocka fram ett nummer bland 16 000 plastpåsar som i stort sett såg likadana ut! I kylan gick det inte att stå och vänta utan de flesta gick själva in för att hämta sin påse. Alla trampade på allt. En del orkade inte längre utan somnade mitt i bråten insvepta i sin staniol! Och en del som hade funnit sin ställde sig resolut mitt på de andra och bytte om! Själva hade jag tagit med mig en ICA-påse från Bagarmossen för att lättare kunna hitta den men fick ändå spendera trekvart på sökandet.

Sen kom en toppengrej igen. Vi hade att fortsätta in i ytterligare ett tält där vi försågs med läskedrycker, youghurt, äpplen, päron, bananer, choklad, crisp osv. Och de som förfogade över rymliga påsar och dito samveten hade jämt jobb att bära. Dusch och omklädnadsmöjligheter fanns inte ordnat men jag bodde bara några kvarter från Central Park så det var lätt att ta sig till hotellet och duscha.

En sådan här bra dag måste ju också ha ett bra slut och därför hade vi i tid försett oss med biljetter till kvällens ishockeymatch i Madison Square Garden mellan "svensk-laget" New York Rangers och Anders Hedberg och Lillpröjsarn. Denna hall tar in ca 17 000 åskådare vid ishockey och den var fullsatt. Vilken otrolig stämning! Och när dessutom N. Y. Rangers vann med 7-6 så förstår ni själva. Segermålet inspelat av Anders Hedberg i den sista matchminuten! Anders gjorde förresten sitt första hat-trick sedan han kom till NHL 1978 och det var ju en kul grej att få uppleva. Inte lika kul var att Lillpröjsarn bröt armen i första perioden. Anders Hedberg gjorde det första målet, passade till det andra och tredje och gjorde själv det fjärde och sista. En rätt just match och det var bara en gång som handskarna kastades och knytnävarna kom fram. Domaren behövde dock inte göra någon längre räkning. Men lite boxning hör väl till - lokalen förpliktigar ju till det.

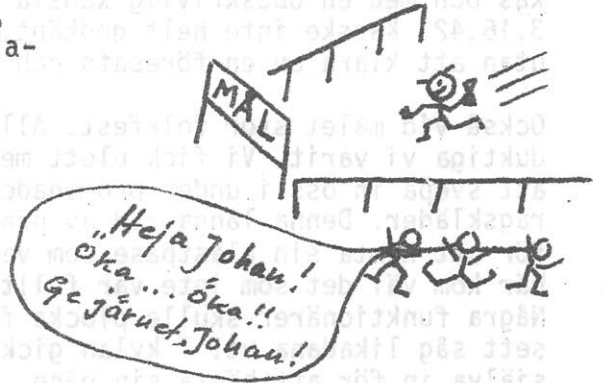

Rapport från Ungdomssektionen

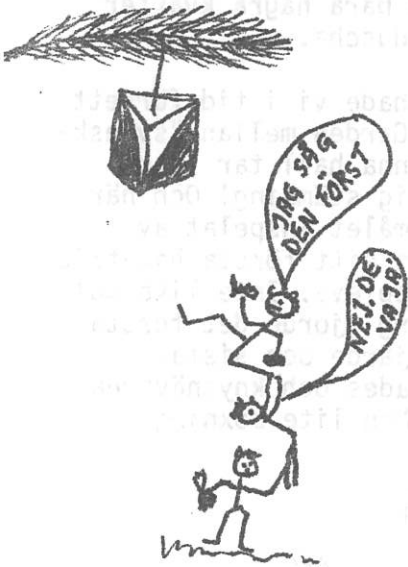
Håller en ny generation på att växa fram i Järlna? Ja, det tror jag att man törs säga, om man ser tillbaka på det år som gått. Vi har ett 30-tal ungdomar mellan 8 och 16 år som har visat stort intresse. Positivt är också att vi fått flickor till klubben, vilket vi inte har varit så bortskämda med tidigare. Jag tänker då på a på Nina, Lotta, Karin, Anna, Charlotte och systrarna Danielsson. Kul!

Johan Bivstedt,
blivande 10-mila-
startman!

1:a sträckan Tullingekeveln 6:a
1:a sträckan Österåkers ,, 2:a
(bara sekunder efter)

Hur ska vi då göra för att få behålla dessa ungdomar? Ja, det hänger bl a på oss äldre. Vi måste visa vårt intresse, dvs hjälpa dem och ställa upp för dem. På tävlingar t ex, ta er tid med att sitta ned och prata lite med de yngre och åk inte hem på stubinen. Diskutera banorna, både din egen och deras. Vad som har varit bra resp dåligt. Att analysera en tävling är en viktig del i träningen. Samtidigt hoppas jag att vi får samma fina hjälp av föräldrarna i fortsättningen som ni har visat i höst.

Det känns skönt att höra från föräldrar när vi ungdomsledare inte kan ställa upp, som det var inför ungdomscupen, att det här grejar vi. Både med skjuts och allt.

Har vi då gjort några uppseendeväckande resultat? Javisst, massor . . . öh . . . nåja. Kanske inte så jättebra. Men om vi tittar på kavlarna, t ex Österåkerskeveln, där vi ställde upp med 5 lag, inte illa, och alla lagen tog sig i mål! Vad jag vill säga är att resultaten får komma i andra hand, huvudsaken att vi kan ställa upp med så många tävlande som möjligt och inte bryta. Det skapar rutin.

Har vi haft något roligt då? Javisst, flera kilometer. Ha, ha, ha, ha (den var dålig, eller . . . ?!) Sommarlägret i Skavlöten tycker jag var en rolig och trevlig tillställning som man minns. Och Tullingekeveln, där Anna och Charlotte gjorde en jättefin debut.

Sist men inte minst, avslutningen. Men den berättar Olof vidare om. Jag vill bara visa hur "Rajtan Danielssons" tog sig ut när dom just har kommit loss och fått tryck på decibelen.

Text och teckningar: Lasse

"Rajtan Danielssons"

Avslutningen

Det var en kulen oktoberdag. Stormen tjöt, åskan mullrade och regnet plaskade och gjorde allt levande liv till en grå, grötig massa. Löven vinglade och gatubrunnarna var fontäner. En grå hund i en grå bil med en grå man vid rattensom körde förbi i snigelfart. Precis när bilen försvann över dikeskanten, precis när himlen ramlade ned över våra huvuden, precis då ringde telefonen. Lasse pratade i andra änden: - Ungdomsavslutning. Hitta på nåt kul!

Man funderade och funderade tills någon kom på att i år skulle vi ha en annorlunda avslutning. Men hur? - Jo, jag vet, sa sågon, Stefans band. (Stefan D är trummis i ett betongrockpunkförortsband.) Dom får lira på avslutningen. Bra (unison kör). Vi ringer. Inte hemma. Försök om en vecka. Samma sak upprepas ett par gånger. Och 3 dar före avslutningen: - Vi kan inte lira. Har inte tid!

Suck. Då gällde det att hitta på något annat. Inbjudan utsänd. Alla kommer. Mat handlas, priser fixade. I Bna bilen av farsan (seg förhandling). Leta efter ungdomar med fågelnamn (Tranan). Hinna hämta bullar och priser hos farbror Sigvard. Till Järslagården i tid. Parera. Släck ljuset. Och tappa hakan. . . . På Järslagården befinner sig Stefans band (som för dagen kallas Rajtan Danielssons). Dom ska lira. Heltoppen!

Käk dukades fram, bandet gjorde sig redo, bord flyttades, priser ställdes fram. Ungdomar med föräldrar väljde in. Kaffe och saft dracks. Hasse pratade om året som gått. Och hur kul det varit att jobba med ungdomarna och det stämde även de övriga ledarna in i. Ledarna fick kritik och beröm (ska tänka på saken, tackar). Kritiken bestod i att lagen till kavlar inte alltid är fulltaliga. Det är inte särskilt roligt att springa i ett lag där det fattas folk. Bot och bättring lovades. Berömmet spar vi.

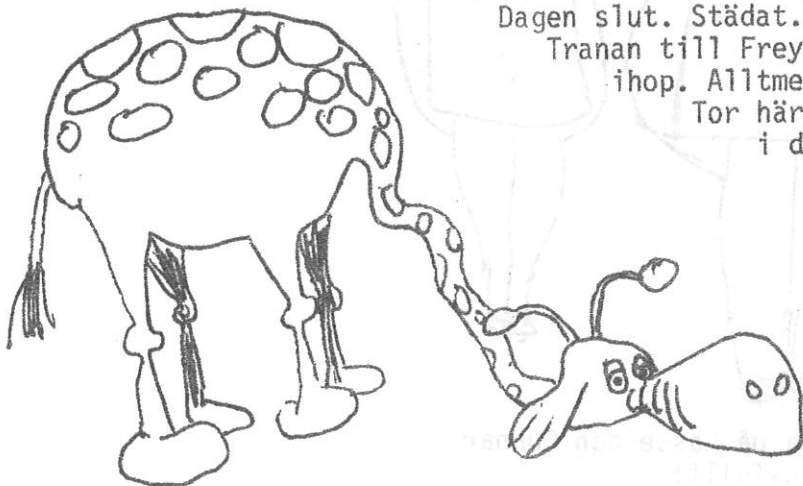
Sen drog bandet igång och lirade och då sprang lilla Tobbe och gömde sig. Och undra på det, där var det tryck i decibelen. Därefter följde prisutdelning, som sköttes av Lasse, Gunnar och Peter. Korven skötte Harald och jag själv höll mig i bakgrunden.

Sen lekte vi tillsammans charader. Och vår allra färskaste nybörjare, Peter Sandström fick in en femetta. Han prickade rätt på det svåraste. Och för att komma från Peter är det ovanligt bra. Eller hur, Peter?

Det var jätteroligt att så många kom och lika roligt att Stefans band kom och lirade. Och roligast att Peter kunde svara rätt.

Korven slut. Priserna utdelade. Darriga trummor.
Dagen slut. Städat. Skjutsade Nina till Fiskis,
Tranan till Freyvägen samt packade hem och for
ihop. Alltmedan vinden ven, vattnet forsade,
Tor härjade i himlen. Grått levande liv
i dikeskanten. En novemberdag anno
1980.

Och allt detta utspelades söndagen den 16 november då Järslas ungdomsorienterare hade avslutning.

Peter Sandström, lätt förklädd till den Gröne Stenätaren

Ibland så tänker man ...

Vi - Olof, Lasse, Gunnar, Harald - ber att få tacka alla som kom, alla som hjälpte till, samt alla i Stefans band. Och snart är det dags för en ny säsong och då träffas vi igen, förhoppningsvis ännu fler och har ännu roligare!

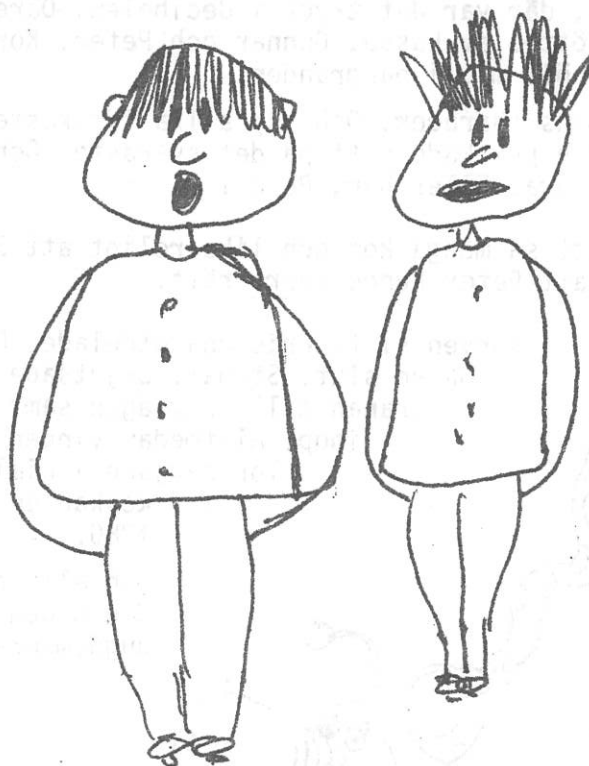
Text och teckningar Olof

- Jag fick en fiskelåda
i pris. Min fjärde.
(David vid prisutdelningen)

- Tack, farbror!

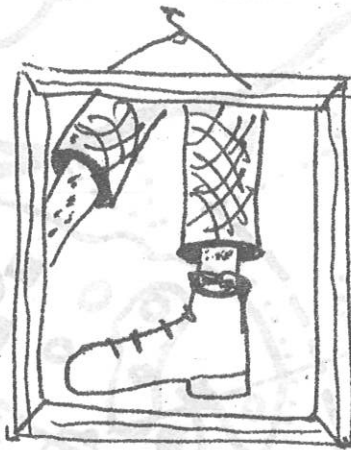

- Titta på Lasse och Gunnar
- Fasansfullt!

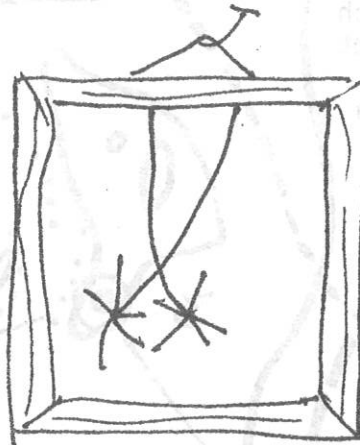
Vi tackar för i år!

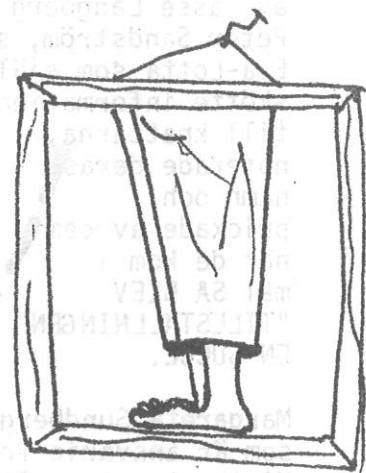
Harald

Gunnar

Olof

Lasse

Järlagården hösten 1980

Under hösten har det förekommit en del aktiviteter vid Järlagården för skötsel och underhåll. Den 25 oktober var det åter arbetsdag och 10 man ställde upp, men vädret var inte på vår sida. Regn och snöglopp. Följande jobb kunde dock klaras av:

Lövröjning, iordningsställande och städning av vallningsbod. Nytt glas i fönster-ruta i vallningsbod. Takplåt på vedboden. Rensning av virke från Järslas orientering. Rengöring och tvättning av bastu och duschrum.

Utöver detta har nya duschar monterats i herrarnas duschrum. Matts fixade dessa duschar och Göran Regnell monterade.

Vissa el-jobb har utförts av våra el-kunniga medlemmar. Och i november hade vi stopp i avloppet, och det finns risk för att rören under huset är skadade.

Efter 25 år vill Eva och Robert Svensson sluta jobbet med Järlagården. De har utfört ett fantastiskt arbete med passning och städning, speciellt på lördagar och söndagar. Vi har nu ingen definitiv lösning på hur de olika jobben för Järlagården skall fungera i framtiden, såsom uthyrning, städning, snöskottning osv. Vi jobbar med vissa dellösningar på de olika problemen, men med de ekonomiska förutsättningar som finns behöver vi allt stöd vi kan få från medlemmarna i Järsla Idrottsförening.

Lennart Hagstedt

Rapport från Miniknatet

57 st nyfikna och intresserade knattar startade i Miniknatet på Järilas orienteringstävling den 21/9.

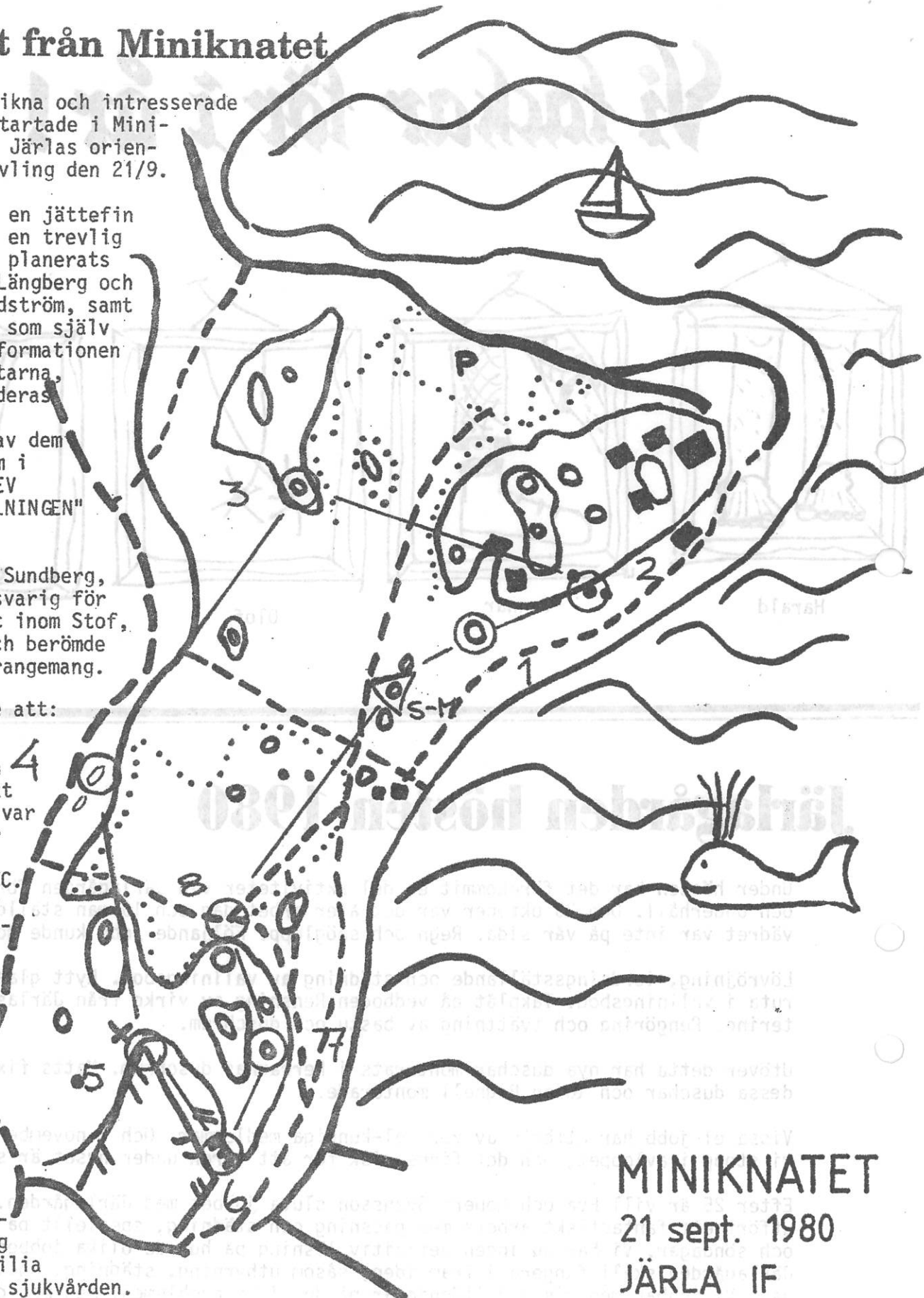
Tack vare en jättefin karta och en trevlig bana, som planerats av lasse Långberg och Peter Sandström, samt Eva-Lotta som själv skötte informationen till knattarna, noterade deras namn och prickade av dem när de kom i mål SA BLEV "TILLSTÄLLNINGEN" EN SUCCÉ.

Margareta Sundberg, som är ansvarig för Miniknatet inom Stof, jublade och berömde Järilas arrangemang.

Hon tyckte att:

Start och målplatsen var utmärkt vald. Den var synlig för alla som kom till TC. Kartan och den inritade banan såg spännande ut. Sjön/vattnet hjälpte knattarna att "passa kartan"

Grattis till ett lyckat delarrangemang tycker Cecilia som skötte sjukvården.

MINIKNATET
21 sept. 1980
JÄRLA IF

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

Året som gått

Anders Asplund banor la och dom blev så Järlna bra

Bäst i KM-en som gick Anders Hall som vasen fick

Cecilia hon slet med sår som dom fått på tävling vår

Dubbelskubbets vinst ej höll ty i spurten Lasse föll

Elstolpe ej Birger fann just den gång när Väsby vann

Färgat kort av Hasse S kraftigt minskar målets stress

Göran Glanshed KM-vann Tommy Glanshed även han

Harald, Olof, Gunnar, Lasse lärt vår ungdom skog en masse

Imål så kom det bara fem när långa KM Bengt tog hem

Jonas toppar JBO får för detta son av ko

Kämpastark med energi är vår Terttu Kolari

Lotta och Karina vann var sin KM-klass minsann

Miljöknutar kring Vissvass strök och värna om var blomsterlök

Ner i trean åkte vi så vi måste bättre bli

Olof sprang i Alpen Cup tvenne dar - sen gav han upp

Peter duktig man på slutet han i kavlar ej spar krutet

Quick-lunch var ju det vi tärde med en fika på ett gårde

Roland vid Ava broar byggt sen han rev dem lika snyggt

San Franciscos tuffa mara Hasse hade lätt att klara

Tiomila framgång blev plats "tjuätta" då vi skrev

Ulla-Britta först till sjön långa KM fick som lön

Veteran-SM tog lätt Ragge, Ake och så Seth

X-tra kul det år som gått Järlna mycken ungdom fått

Yster dans i Tyresta by där Ethel, Birger fest gjort ny

Zbokstav ej för mej är som tänkt rimma på nån tjej här

Äva åter tävlingsplats bas med äran då var Matts

Älvsjö-Örby blev för svårt ty dom spöa laget vårt

Önskemål till nästa år att vi alla bättre går!

Ake

Järnas Bästa Orienterare 1980

H 17 -

1	Jonas Andersson	5000	poäng
2	Lars Långberg	4956	
3	Bengt Hall	4928	
4	Ensio Kolari	4840	
5	Ragnar Andersson	4502	
6	Ake Hall	4398	
7	Peter Sandström	4302	
8	Gustav Grandin	3542	
9	Erik Höggebo	3450	
10	Harald Stjernström	3139	
11	Anders Hall	3062	
12	Olof Stjernström	2696	
13	Rune Rova	2435	
14	Seth Nordahl	2409	
15	Dan Danielsson	2375	
16	Ake Svensson	2062	
17	Anders Fitger	2022	
18	Jan Lindgren	1936	
19	Heikki Kolari	1802	
20	Hans Develius	1678	
21	Gunnar Johansson	1611	
22	Juha Kolari	1480	
23	Lennart Lindström	1015	
24	Hans Nauman	920	
25	Göran Glanshed	800	
26	Sigvard Gretas	586	
27	Mats Nordahl	530	
28	Bengt Karlbom	372	
29	Hans Stjernström	203	
30	Jan Gustavsson	44	
32	Tomas Einarsson	40	
33	Per-Erik Lindgren	20	
33	Jack Nordlander	20	

D 17 -

1	Ulla-Britta Hall	3520
2	Terttu Kolari	3088
3	Eva-Lotta Andersson	2331
4	Cecilia Sjöberg	880
5	Gunilla Glanshed	580
6	Harriet Nordlander	220
7	Berit Lindgren	20

D -16

1	Karin Andersson	1034
2	Karina Danielsson	800
3	Lotta Bergnér	400
4	Karin Glanshed	380
5	Karin Sundström	20

H -16

1	David Eiderbrant	2612	poäng
2	Johan Bivstedt	2482	
3	Tommy Glanshed	1530	
4	Anders Haglund	1422	
5	John Kleen	1080	
6	Magnus Larsson	870	
7	Johan Larsson	844	
8	Christer Gustavsson	510	
9	Stefan Danielsson	352	
10	Fredrik Trahn	314	
11	Björn Magnusson	220	
12	Jesper Sundström	140	
13	Henrik Stjernström	118	
14	Niklad Bivstedt	60	
14	Tomas Gustavsson	60	
16	Stefan Bergnér	40	
17	David Harlin	20	
17	Fredrik Roeck-Hansen	20	
17	Magnus Ahlberg	20	

Inteckning 1980 på vandringspriset
för samtliga KM H 21

Lång-, Natt- och Dag-KM

1	Anders Hall	0+5+3 = 8	5 poäng
2	Bengt Hall	5+0+2 = 7	3
3	Jonas Andersson	0+0+5 = 5	2
4	Anders Fitger	3+0+0 = 3	0,5
4	Peter Sandström	0+3+0 = 3	0,5
6	Gustav Grandin	1+0+1 = 2	
6	Ensio Kolari	0+2+0 = 2	
6	Olof Stjernström	2+0+0 = 2	
9	Lars Långberg	0+1+0 = 1	

Sammanlagt 1979 - 1980

1	Peter Sandström	5 + 0,5 = 5,5
2	Anders Hall	0 + 5 = 5
3	Anders Fitger	3 + 0,5 = 3,5
4	Bengt Hall	0 + 3 = 3
5	Jonas Andersson	0 + 2 = 2
5	Lars Långberg	2 + 0 = 2
7	Ensio Kolari	1 + 0 = 1

Poäng på prestationsmärket HD 17 -

		Poäng 1980	Poäng 1979	Poäng t. o. m. 1980	Märke 1980
Andersson	Eva-Lotta	608	150	758	Silver
	Jonas	1744	11987	13731	
	Ragnar	1199	17207	18406	
Asplund	Anders	8	5112	5120	
Billing	Tomas	89	656	745	
Bivstedt	Eva	1	49	50	
	Lars	1	25	26	
Danielsson	Dan	543	11227	11770	
Develius	Hans	443	-	443	Brons
Einarsson	Tomas	106	190	296	
Fitger	Anders	771	2278	3049	
Gawelin	Karl-Bernt	302	12346	12648	
Glanshed	Gunilla	57	-	57	
	Göran	40	-	40	
	Gustav	776	16838	17614	
Grandin	Sigvard	352	9449	9801	
Gretas	Jan	37	46	83	
Gustavsson	Lennart	1	80	81	
Hagstedt	Anders	572	10236	10808	
	Bengt	2136	11181	13317	
	Ulla-Britta	633	7020	7653	
	Ake	1018	18638	19656	
Häggebo	Erik	1018	11098	12116	
Johansson	Birger	490	16146	16636	
	Gunnar	188	1039	1227	
Karlbom	Bengt	36	-	36	
Kolari	Ensio	927	12894	13821	
	Heikki	266	4946	5212	Elit
	Juha	395	3319	3714	
	Terttu	573	3285	3858	
Larsson	Börje	26	21	47	
	Olle	26	3738	3764	
Lindgren	Berit	23	1263	1286	
	Jan	393	4876	5269	Elit
	Per-Erik	23	1237	1260	
Lindström	Lennart	222	8047	8269	
Längberg	Lars	1002	2568	3570	
Magnusson	Ove	58	3	61	
Nauman	Hans	149	30	179	Brons
	Mats	296	1848	2144	Guld
	Seth	715	2515	3230	
Nordlander	Harriet	358	1196	1554	
	Jack	259	1239	1498	
	Lars	34	2688	2722	
Rova	Rune	244	1519	1763	
Sandström	Peter	977	13906	14883	
Sjöberg	Cecilia	249	1139	1388	
Stjernström	Hans	33	1621	1654	
	Harald	493	3947	4440	
	Olof	922	4553	5475	Elit
Svensson	Ake	382	7759	8141	
Sundström	Lars	8	-	8	
	Monica	8	-	8	
Ärlefalk	Liselotte	8	104	112	

Poäng på prestationsmärket HD -16

		Poäng 1980	Poäng - 1979	Poäng t o m 1980	Märke 1080
Andersson	Karin	273	1883	2156	Guld
Bergnér	Ötta	46	-	46	
	Stefan	65	1	66	
Bivstedt	Johan	194	285	479	
	Niklas	115	102	217	Brons
Danielsson	Carina	21	33	54	
	Charlotte	8	-	8	
	Ellinor	28	-	28	
	Karina	30	-	30	
	Stefan	309	1864	2173	Guld
Eiderbrant	David	589	1828	2417	Guld
Glanshed	Karin	67	-	67	
	Tommy	145	37	182	Brons
Gustavsson	Christer	200	66	266	Brons
	Tomas	49	-	49	
Häglund	Anders	444	1757	2201	Guld
Harlin	Daniel	23	66	89	
Kleen	John	519	488	1007	Silver
	Julia	18	-	18	
Larsson	Johan	121	574	695	
	Magnus	124	182	306	
Magnusson	Björn	104	86	190	Brons
	Eva	36	28	64	
Qvarngård	Anna	27	-	27	
Roeck-Hansen	Fredrik	33	405	438	
Skölving	Carina	31	-	31	
Stjernström	Henrik	104	122	226	Brons
	Ragnar	8	112	120	
Sundström	Jesper	111	-	111	
	Karin	51	-	51	
Trahn	Fredrik	43	-	43	
Ahlberg	Magnus	9	-	9	

Mästarligan (minst 10 000 poäng)

1	Ake Hall	19 656
2	Ragnar Andersson	18 406
3	Gustav Grandin	17 614
4	Birger Johansson	16 636
5	Roland Ahling	15 151
6	Peter Sandström	14 883
7	Ensio Kolari	13 821
8	Jonas Andersson	13 731
9	Bengt Hall	13 317
10	Karl-Bernt Gawelin	12 648
11	Erik Häggebo	12 116
12	Dan Danielsson	11 770
13	Anders Hall	10 808

RESULTAT

Västerås IK 8 augusti 1980

H 19-20 E

1 P. Sandberg, Malmbly IF 65.20
22 Bengt Hall 78.55

H 21 A 2

1 J. Junegard, Farsta OK 78.26
20 Lars Långberg 89.31
26 Ensio Kolari 93.24
28 Anders Fitger 94.04

H 17-18

1 B. Svensson, Surahammar 48.05
23 Juha Kolari 68.54

Dubbeliskubbet 15 aug.

Klass A

1 Gustavsberg 133.22
2 Järila 2 (Anders F, Lars L) 133.24
7 Järila 3 (Hans D, Jonas A) 147.15

Pepparkaksluffen, Kungälv 17 aug.

H 19-20 A

1 T. Karlsson, Munkedal 76.25
3 Olof Stjernström 97.04

Grangärdeträffen 17 aug.

H 50 A

1 Sigvard Gretas, Järila IF 52.81

Bromma OK 24 aug.

H 21 E

1 G. Pettersson Mälarhöjden 94.13
11 Peter Sandström 109.06

H 19-20 E

1 T. Pettersson, Bäsby OK 71.50
4 Jonas Andersson 77.22
9 Bengt Hall 82.02
19 Heikki Kolari 101.21
21 Ake Svensson 105.03

H 21 A 1

1 C. Karlsson, SÖL 93.50
3 Anders Fitger 95.34
14 Ensio Kolari 108.19
41 Mats Nordahl 148.04

H 19-20 A

1 A. Mattsson OK ÅÖ 72.09
4 Olof Stjernström 79.27

H 50 A

1 K-A Jansson, Tureberg 51.40
11 Sigvard Gretas 69.23
35 Seth Nordahl 92.32

H 56

1 A. Segerbring, Spårvägen 52.29
7 Erik Höggebo 58.26

H 15-16 A

1 E. Wiberg, Lidingö 42.29
43 David Eiderbrant 55.59
82 Anders Haglund 73.05

H 13-14 B

1 C. Strandberg, Gustavsberg 26.04
24 Johan Larsson 61.15

H 11-12 A

1 P. Nideborn, Gustavsberg 17.53
45 Magnus Larsson 39.04

H 11-12 B

1 J. Messing, Väsby OK 14.10
21 Christer Gustavsson 21.15

D 19-20 A

1 K. Blomkvist, Snättringe 70.24
6 Eva-Lotta Andersson 103.53

D 43

1 B. Westergren, Täby SOK 51.59
7 Terttu Kolari 69.35

D 50

1 A. Eriksson, Täby SOK 51.55
7 Ulla-Britta Hall 61.55

Väsby OK natt 29 aug. kompl.

H 43 A

1 R. Carlsson, Sundbyberg 55.02
35 Rune Rova 111.35

D 43

1 I. Carlsson, Täby SOK 39.21
4 Terttu Kolari 47.14

Natt-DM 3 september

H 50

1 K-A Jansson, Tureberg 43.13
4 Ragnar Andersson 49.53
32 Ake Hall 87.16

Natt-DM forts.H 35

1 L. Strandberg, Gustavsberg	67.21
41 Gustav Grandin	108.12

H 43

1 Y. Persson, Österåker	57.12
40 Rune Rova	110.00

H 19-20

1 A. Fprsgren, Enebyberg	65.40
9 Bengt Hall	76.49

D 43

1 M. Bergstrand, Skarpnäck	48.48
7 Terttu blari	64.05

Dag-DM 7 sept.H 21 M

1 A. Nåbo, Ravinen	81.29
11 Lars Långberg	89.46
44 Ensio blari	108.15

H 19-20 M

1 A. Lord, Österåker	60.20
4 Jonas Andersson	66.34
15 Bengt Hall	74.45
41 Heikki Kolari	117.20

H 17-18 M

1 T. Sjökvist, Tullinge	48.12
41 Harald Stjernström	65.47

H 35 M

1 B. Eriksson, Väsby	65.08
57 Gustav Grandin	90.33

H 43 M

1 Y. Persson, Österåker	57.22
74 Rune Rova	96.17
86 Jack Nordlander	120.27

H 50 M

1 K-A Jansson, Tureberg	41.59
4 Ragnar Andersson	44.33
5 Ake Hall	44.44
17 Seth Nordahl	52.10
48 Lennart Lindström	68.21

H 56 M

1 A. Carlsson, Stigfinnarna	39.25
45 Erik Höggebo	58.04

H 13-14 M

1 B. Axelsson, Tullinge	25.33
52 John Kleen	37.38
70 Johan Larsson	40.35

H 11-12 M

1 T. Dalebrand, Tullinge	21.55
15 Johan Bivstedt	29.55
70 Christer Gustavsson	54'06

H -10 M

1 P. Johansson, Tyresö	31.09
17 Niklas Bivstedt	45.15

D 43 M

1 I. Johansson, Tyresö	45.29
20 Terttu Kolari	72.41
22 Harriet Nordlander	82.40

D 50 M

1 S. Norell, Sthlms OK	40.33
8 Ulla-Britta Hall	56.21

D 35 ö

1 I. Pahlén, Spårvägen	44.07
3 Cecilia Sjöberg	53.26

Direktbana 1

1 F. Nordlund, Ravinen	14.56
57 Thomas Gustafsson	46.52

Direktbana 2

1 Namn saknas	43.54
4 Björn Magnusson	50.31

Direktbana 3

1 P. Alenius OK ÅÖ	48.11
16 Ove Magnusson	77.11

Direktbana 5

1 P. Sundqvist, Mälarhöjden	42.47
15 Dan Danielsson	60.01

25-manna 14 sept.Direktbana 1

1 S Södersten, Haninge	18.07
16 Eva Magnusson	33.44
38 Karin Glanshjd	51.45
39 Jörgen Glanshed	51.46

Direktbana 2

1 P. Hansson, Rotebro	30.50
18 Björn Magnusson	49.45

Direktbana 3

1 P. Larsson, Klubbblös	55.50
2 Erik Höggebo	57.20
20 Björn Unnefeldt	1.37.27
24 Ove Magnusson	2.03.34

Direktbana 4

1 L. Ericsson, Klubbblös	44.19
29 Göran Glanshed	1.11.33

Gagnefs OK 14 sept.H 50 A

1 R. Mases, Leksands IF	50.52
28 Sigvard Gretas	67.74

SM, Sandviken 21 sept.H 17-20

1 Hagaby G o IF	166.04
26 Järfa (Bengt H, Olof S och Jonas A)	193.06

Mälarhöjdens IK 28 septH 21 A

1 C. Gustafsson, Ravinen	71.43
11 Lars Långberg	81.37
29 Ensio Kolari	88.03

H 19-20 A

1 R. i Hljegren, Gotlands Bro	65.20
11 Jonas Andersson	73.43
21 Bengt Hall	79.53

HD 10P

1 I. Rudin/B. Karlsson, Tumba	45.26
2 Lotta Bergner/Karin Glanshed	48.06

H 35 A

1 H. Carlsson, Österåker	65.23
20 Gustav Grandin	82.03

H 43 A

1 H. Pettersson, Stigfinnarna	50.35
31 Dan Danielsson	72.27
49 Rune Rova	91.56

H 50 A

1 T. Olsson, Sthlms OK	40.16
11 Ake Hall	47.19
14 Ragnar Andersson	48.56

H 56

1 A. Segerbring, Spårvägen	44.35
32 Erik Hägebo	64.38

H 13-14 A

1 P. Myrdahl, Sthlms OK	32.15
101 Johan Larsson	56.23

H 11-12 A

1 M. Bucht, Järfälla	20.35
20 Tommy Glanshed	25.01
22 Johan Bivstedt	25.16
59 Christer Gustavsson	36.48

H 11-12 B

1 U. Gullstedt, Järfälla	16.32
35 Jesper Sundström	26.50
48 Stefan Bergner	33.27

H -10

1 C. Berggren, Tullinge	15.21
24 Niklas Bivstedt	23.17

D 43

1 B. Westergren, Täby SOK	45.01
17 Terttu Kolari	57.44
23 Harriet Nordlander	65.55

D 50

1 M. Boudrie, Väsby	42.14
7 Ulla-Britta Hall	48.54

Direktbana 1

1 A. Modig, Ravinen	16.56
77 Thomas Gustafsson	49.19

Direktbana 2

1 P. Nideborn, Gustavsberg	32.54
28 Gunilla Glanshed	70.31

Direktbana 3

1 P. Kullin, Lesjöfors	45.40
29 Ove Magnusson	124.58

Direktbana 5

1 I. Hansson, Idefjordens SK	46.05
5 Bengt Karlbom	49.26

Lång-DM 4 oktoberH 50

1 B. Ribbling, Farsta	84.58
5 Ragnar Andersson	88.39
6 Ake Hall	88.50
18 Erik Hägebo	100.48

D 43

1 B. Lindström, Tureberg	79.46
9 Terttu Kolari	98.27
12 Ulla-Britta Hall	108.44

Direktbana 1

1 N. Arveryd, Rågsv, Sc.	23.02
2 Eva Magnusson	26.58

Direktbana 4

1 H. Granebi	45.21
12 Ove Magnusson	72.40
13 Björn Magnusson	76.04

Nacka-Mästerskapet 4 oktoberD-10

1 L. Back, Ravinen	10.42
3 Ellenor Danielsson	12.05
5 Karin Sundström	14.40
6 Karin Glanshed	15.07

H-10

1 G. Elveljung, Ravinen	9.07
11 Tomas Gustavsson	21.29

Nacka-Mästerskapet 4 okt. forts

D 11-12

1 C. Janfjäll, Ravinen	13.01
5 Nina Skölving	19.53
8 Anna Qvarngård	23.52
9 Carina Danielsson	29.09

H 11-12

1 A. Lindgren, Ravinen	13.48
3 Tommy Glanshed	14.25
4 Christer Gustavsson	17.56
5 Henrik Stjernström	18.00
6 Jesper Sundström	18.02
7 Fredrik Trahn	20.49

H 15-16

1 L. Spånberg, Nacka Gymnasium	25.47
5 Anders Haglund	38.11
6 Fredrik Roeck-Hansen	64.45

KOK-Träffen 5 oktober

D 43

1 M. Eriksson, Södertälje IF	45.46
26 Terttu Kolari	1.09.50

Direktbana 3

1 J. Karlsson, Arla	42.42
39 Juha Kolari	1.19.27

Direktbana 4

1 B Svensson, Aby	1.01.49
4 Dan Danielsson	1.15.45

Atomloppet 26 oktober

Klass i

1 M. Söderlund, Gustavsberg	118.46
36 Gustav Grandin	161.15

Klass 4

1 G Hedlund Joar Viking	80.25
3 Jonas Andersson	80.57

Natt-KM 25 september

H 21

1 Anders Hall	1.11.30
2 Peter Sandström	1.24.30
3 Ensio Kolari	1.33.35
4 Lars Långberg	1.39.30
5 Gustav Grandin	1.40.20
6 Anders Fitger	1.45.20
Harald Stjernström	brutit

Natt-KM forts.

H 43

1 Ake Hall	1.01.00
2 Rune Rova	1.08.15
3 Lennart Lindström	1.08.30

H -16

1 David Eiderbrant	1.11.30
Anders Haglund	brutit

D 21

1 Terttu Kolari	47.05
-----------------	-------

Dag-KM 18 oktober

H 21

1 Jonas Andersson	1.18.24
2 Anders Hall	1.24.31
3 Bengt Hall	1.28.32
4 Gustav Grandin	1.38.36
Harald Stjernström	brutit

H 35

1 Göran Glanshed	1.10.47
2 Dan Danielsson	1.11.52
3 Rune Rova	1.17.14
4 Jan Gustavsson	1.38.15
Lars Sundström	brutit

H 50

1 Seth Nordahl	1.04.32
2 Ake Hall	1.04.34
3 Erik Höggebo	1.06.11

H 13-16

1 David Eiderbrant	40.35
2 Anders Haglund	48.43
3 Johan Larsson	1.42.40

H -12

1 Tommy Glanshed	34.3+
2 Johan Bivstedt	38.05
3 Magnus Larsson	38.48
4 Fredrik Trahn	43.15
5 Henrik Stjernström	47.15
6 Christer Gustavsson	49.25
7 Niklas Bivstedt	51.15
8 Jesper Sundström	56.05
9 Stefan Bergnér	1.00.03

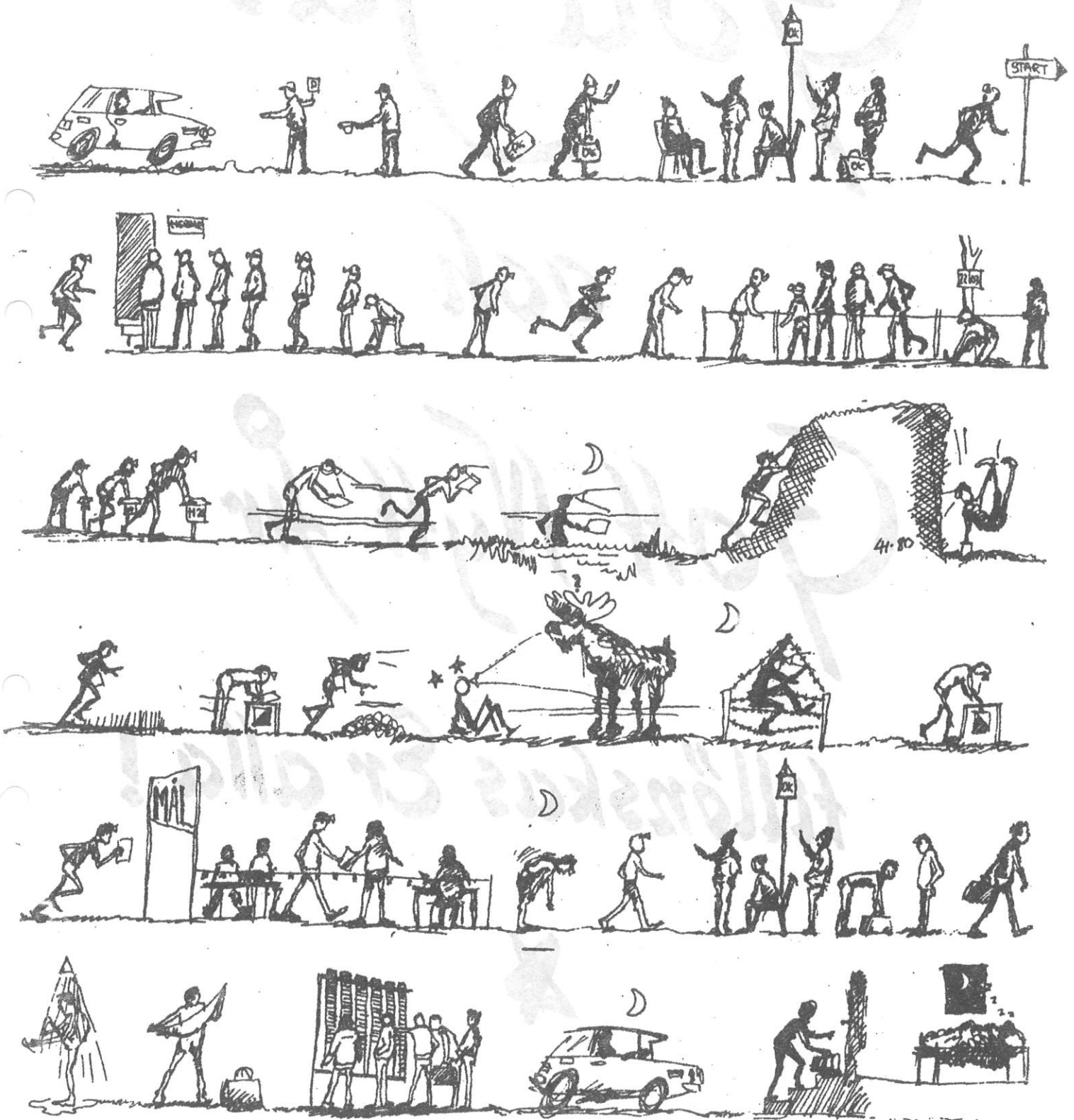
D 21

1 Eva-Lotta Andersson	1.03.34
2 Gunilla Glanshed	1.09.30
3 Ulla-Britta Hall	1.15.54
4 Harriet Nordlander	1.22.13
Terttu Kolari	brutit

D -14

1 Karina Danielsson	44.07
2 Karin Sundström	57.05
3 Lotta Bergnér	1.07.00
Ellenor Danielsson, Karin Glanshed och Carina Danielsson	brutit

OMSLAGET till resultatlistan från årets Natt-DM, som arrangerades av Täby IS, tycker jag var så bra gjord att jag vill att alla Järlanytts läsare skall få ta del av denna teckning och begrunda en nattlöparens alla moment under en tävlingskväll. Bilden införs med benäget tillstånd från Täby IS och den skicklige tecknaren heter Lars Hörnström.

God Jul

och

Gott Nytt år

fullönskas Er alla!

Vi gratulerar

23.1 Jack Norlander
4.3 Veikko Kolari

50 år
50 år

Julgranar

och alldeles speciellt vackra sådana skall vi sälja i Nacka på ett tiotal försäljningsställen den 13-14 och den 20-21 dec samt även under veckan däremellan på några ställen. Om vi anstränger oss kan det bli ett tillskott till sektionskassan. Men det är viktigt att alla hjälper till så att inte bara några få får jobba hela tiden. Alltså: Ställ upp med glatt humör på din tilldelade tid!

Nya startavgifter

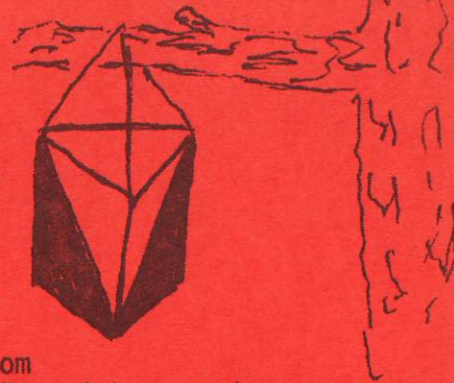
Matts och Peter bevistade StOFs föreningsledarträff den 19 nov, där man bl a diskuterade verksamhetsplanen för åren 1981-83 och även lämnade synpunkter på det gångna årets verksamhet. Det viktigaste och nya var väl att väsentligt högre startavgifter kommer att tas ut fr o m 1.1.1981. Det kommer att kosta 25:- för eliten, 20:- för övriga och 12:- för ungdom att starta i tävlingar. Och dessa avgifter blir lika över hela landet. Till förbundet kommer att gå 5:25 av varje startavgift och sedan kommer ytterligare proc att tas ut på t ex tävlingar över 2 000 startande. Vid t ex ungdomstävlingar med max 350 startande kommer ej någon förbundsavgift att tas ut. Anmälningsavgifter för Trim och liknande skubb blir max 8:-. Det kan alltså bli en bra inkomstkälla att i fortsättningen anordna elittävlingar med fullt deltagarantal i klasserna.

Man diskuterade också kartframställningen inom distriktet och konstaterade att det nu gick dåligt och att under 1980 bara 2 nya hade tillkommit. En utökad tävlingsverksamhet ville man också ha. Det har varit lite väl många närtävlingar.

Redaktör och ansvarig utgivare Åke Hall

SKÄRMEN -

orienterarnas årsbok - finns nu att beställa. Den kommer även denna gång att kosta 40:- häftad och 50:- inbunden. Du kan beställa den genom Ake Hall, 48 68 51, så kommer den att levereras pr postförskott till din hemadress. Men senast den 10 febr 1981 vill jag ha in din beställning!

OBS! Orienteringssektionen funderar på att någon gång under sommaren 1981 arrangera ett läger, troligen vid Grövelsjön. En undersökning om intresse för detta kommer att tillställas medlemmarna i början av året.

Från styrelsen

meddelas att man nu jobbar på att ta fram nya regler ang bilersättning till tävlingar och i andra förekommande fall. Men räknar med att ha förslaget klart till årsmötet den 10 februari och då framlägga det för beslut.

JULVISA I FINNMARKEN

För den vinande nordan och vintern, broder,
för den grånande morgonens stjärna klar,
för vårt hem och vårt land och vår bedjande moder,
för myllrande städer och istunga floder
vi höja vårt stop - och för kommande dagar
och för kärlek och lycka som var.

Försona och glada i stjärnans timma
vi glömma att jorden blev bräddad av hat.
Vi resa oss upp under stjärnor som glimma -
omkring oss de heligas natt vi förnimma -
för dem och för jorden, för himlen och oss
våra stop vi höja, kamrat.

Dan Andersson

Nästa nummer av Järlanytt
utkommer vecka 12 1981 och
före den 1 mars vill jag ha
in dina bidrag.

